

OTOČKI GLASNIK

Otvoren Poduzetnički inkubator Otok

Održane komemoracije u Otoku i Komletincima

Otok domaćin konferencije „Slavonija – mjesto vaše investicije“

SADRŽAJ

- 4 Razgovor s gradonačelnikom
6 Proslavljen Dan grada Otoka
8 Gospodarska konferencija u Otoku: Slavonija mjesto vaše investicije
8 Predstavnicima veleposlanstva Sjedinjenih Američkih Država posjetili Otočku razvojnu agenciju
9 Nakon gotovo četvrt stoljeća gradnja završena gradnja Šokačke magistrale
10 Radovi na izgradnji bioekološko-edukacijskog centra Virovi u punom su jeku
11 120 godina osnutka Dobrovoljnog vatrogasnog društva Komletinci
12 Poduzetnički inkubator Otok otvorio svoja vrata poduzetnicima
13 Održana projekcija filma "Ispod radara"
14 U Otoku obilježena 28. godišnjica pogibije prvih hrvatskih zrakoplovaca i branitelja
16 Obilježena 28. obljetnica pogibije branitelja Komletinaca
17 28 godina 109. vinkovačke brigade
18 Novih 6 hektara za izgradnju proizvodnih i skladišnih prostora tvrtke Bjelin Otok d.o.o.
18 Rekonstrukcija vatrogasnog doma u Otoku
18 Obilježeni dani otvorenih vrata EU projekata
19 Osmišljavaju se nove cikloturističke rute Spačvanskog bazena
19 Veslanje kanuima i kajacima - novi ekoturistički sadržaji Virova, Spačve i Bosuta
20 Za ljepši Otok 96 novih stabala!
20 Na Virgradu nova učionica u prirodi
20 Poduzetnička večer "Kako postati stanar Poduzetničkog inkubatora Otok"
21 Obilježen Nacionalni dan borbe protiv nasilja nad ženama
21 Osnovana Udruga mladih Grada Otoka
22 Naš grad bogatiji za još 20 beba
22 Grad Otok domaćin 26. Festivalu glumca
22 Uspješno održan filmski vikend u Otoku
24 „Ritam odrastanja“ - nacionalni kviz za poticanje čitanja
24 Otočanin Petar Škrobo osvajač bronce na biološkoj olimpijadi u Mađarskoj
25 „U ritmu čitanja“ - Mjesec hrvatske knjige od 15. listopada do 15. studenog u Gradskoj knjižnici Otok
28 Dvadeseta obljetnica djelovanja Vezenki
30 Brojni nastupi Kulturno-umjetničkog društva Josip Lovretić
31 U našem gradu ponovno djeluju mažoretkinje
31 Konjički klub "Suvara" organizirao prve Konjičke igre
32 Najkulen imaju Božica Mijatović Lukić i tvrtka Veko iz Vinkovaca
33 Otočki vatrogasci organizirali 8. kup Stjepana Vukovića
34 43 ekipe na 7. KUP-u DVD-a Komletinci
34 Uspješno održana vježba "Otočki virovi 2019."
34 Na sajmu u Čazmi predstavljeni i proizvođači iz grada Otoka
35 Grad Otok i ove godine na Danima mladog maslinovog ulja u Vodnjaju
35 Biciklijada do Virova privukla velik broj građana
36 Ekipa "Gombra" najbolja na malonogometnom turniru "Slavonac Komletinci 2019."
36 U Dnevnom boravku u Otoku obilježen Međunarodni dan starijih osoba
37 Istraživanje zavičaja
37 Tradicionalna božićna pšenica od Udruge žena
38 Grad heroj – Grad Vukovar
38 Priredba za prvašice 1. a u OŠ Josipa Lovretića
39 Domovina u srcu
40 Projektno učenje u Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ Komletinci
41 Terenska nastava učenika 1.a OŠ Josipa Lovretića u Vukovaru
42 „Niko, Nikolice, vidi naše čizmice! Djeca su ti dobra bila i čizmice očistila“
42 Poezija, Nedjeljko Čepo
43 Javni natječaj za dodjelu stipendija studentima za akademsku godinu 2019./2020.
44 Povijest otočkog rock 'n' rolla by Zvonko Spajić - Spajki
46 Otočki obrtnici - opančar
48 Suze za Matošiće

OTOČKI LIST

Glasilo Grada Otoka

Trg kralja Tomislava 6/A

32252 Otok / Hrvatska

www.otok.hr

e-mail: otokci.list@gmail.com

Izdavač:

Grad Otok

Za izdavača:

Josip Šarić, gradonačelnik

Glavna urednica:

Marijana Barnjak Jelić, mag. bibl. et mag. educ. philol. croat.

Suradnici:

Marin Benaković, Mira Bošnjaković, Marija Čepo, Nedjeljko Čepo, Marija Čolaković, Jasenko Čutuk, Gordana Draženović, Anita Glavaš, Dijana Grgić, Ksenija Huber, Petar Jakovac, Krešimir Jurić, Marija Jurić, Marina Lombarović, Josipa Nikolić, Katica Novoselac, Ana Ozdanovac, Zvonko Spajić, Tomislav Šarić, Iva Varga, Ljiljana Vranjković

Lektura:

Marijana Barnjak Jelić, mag. bibl. et mag. educ. philol. croat.

Grafičko oblikovanje i tisak:

Zebra, Vinkovci

OTOČKI LIST JE BESPLATAN

Prilozi se mogu uplatiti na račun br:

HR422402006185300007 (Erste banka)

Glasilo je prijavljeno Vladi RH,

Uredu za odnose s javnošću.

Sva prava pridržana

RAZGOVOR S GRADONAČELNIKOM

PROSLAVLJEN DAN GRADA OTOKA

Ovogodišnje obilježavanje Dana grada Otoka započelo je svetom misom u crkvi sv. Antuna Padovanskoga te nastavljeno polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća brojnih izaslanstava podno spomenika poginulim braniteljima u Otoku.

Potom je ministar mora, prometa i infrastrukture Oleg Butković simboličnim presjecanjem vrpce otvorio dionicu rekonstruirane prometnice Otok – Slakovci dužine 8,8 kilometara. "Radi se o investiciji od oko 22 milijuna kuna koja je od velike važnosti za Otok i Vukovarsko-srijemsku županiju jer dodatno prometno povezuje dijelove županije, a u isto vrijeme Vukovaru i tome dijelu osigurava najbliži izlazak na autocestu", rekao je ministar Butković dodavši kako je ovo nastavak dobre suradnje s Vukovarsko-srijemskom županijom.

Gradonačelnik Otoka Josip Šarić rekao je kako je Šokačka magistrala sramota političara jer tu cestu grade od 1994. godine. "Bio sam član Povjerenstva za izgradnju te prometnice od samog početka i ne mogu vjerovati da nam je toliko vremena trebalo, ali evo, zahvaljujući ministru Olegu Butkoviću, napokon smo dočekali i završetak. Ona osigurava brži izlazak na autocestu, a biti će i od velike važnosti za investitore s obzirom da povezuje luku Vukovar i luku Brčko", rekao je Josip Šarić. Po riječima vukovarsko-srijemskog župana Bože Galića, Šokačka magistrala već je postala prometna žila kucavica županjske Cvelferije i područja koje gravitira gradu Otoku povezujući ta dva područja najkraćom cestovnom vezom.

U Domu kulture održana je svečana sjednica Gradskog vijeća, a otvorio ju je Milenko Drlječan, predsjednik Gradskog vijeća Grada Otoka te uputio pozdrave mnogobrojnim gostima koji su se odazvali pozivu. Na svečanosti je prikazan i kratki film o proteklih godinu dana i rezultatima Grada Otoka. Prisutne je pozdravio gradonačelnik Josip Šarić, a u ime općina i

gradova prijatelja govorio je načelnik Općine Krašić Josip Petković Fajnik. Dan grada Otočanima i mještanima Komletinaca čestitao je počasni građanin Vladimir Šeks, ministar mora, prometa i infrastrukture Oleg Butković i izaslanik predsjednika Vlade RH te vukovarsko-srijemski župan Božo Galić i izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora. Na sjednici je potpisana i povelja o prijateljstvu i suradnji Općine Krašić i Grada Otoka te su uručena Javna priznanja Grada Otoka. Priznanja su uručili predsjednik Gradskog vijeća Milenko Drlječan i gradonačelnik Josip Šarić.

Za skrb o braniteljima Domovinskog rata Plaketom Grada Otoka nagrađena je Udruga umirovljenika PU vukovarsko-srijemske - Podružnica Otok te Udruga "Hrvatska žena" Otok, a povodom 15. obljetnice rada.

Medalje Grada Otoka za doprinos obrani područja grada Otoka u Domovinskom ratu uručene su Ivanu Petrinoviću i Jakovu Milanoviću. Za nesebičan rad za opće dobro braniteljske populacije i doprinos u Domovinskom ratu Medalja Grada Otoka uručena je i Josipu Beuku, a za doprinos razvoju vatrogastva Antunu Jeliću i Ivici Barnjaku.

Priznanja Grada Otoka uručena su Učilištu Otok za doprinos razvoju obrazovanja odraslih te Petru Lovriću Jovanoviću za doprinos općem i zajedničkom dobru.

Marijana Barnjak Jelić

GOSPODARSKA KONFERENCIJA U OTOKU: SLAVONIJA MJE STO VAŠE INVESTICIJE

Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta i Grad Otok u svibnju su pod pokroviteljstvom Vlade RH bili domaćin velike gospodarske konferencije pod nazivom "Slavonija, mjesto vaše investicije".

Cilj je poduzetničke zone i gospodarske potencijale u pet slavonskih županija kao i različite mjere, poticaje i potpore za ulaganja na nacionalnoj i lokalnoj razini, prezentirati investitorima i svima koji mogu pridonijeti promociji ulaganja u Slavoniji. Stoga su se u Otoku okupili i potencijalni investitori i predstavnici

duzetničkih zona, a u pet slavonskih županija registrirana je 51 opremljena poduzetnička zona u kojima posluje 310 poduzetnika s gotovo 5000 radnih mjesta, kazao je ministar Darko Horvat. U Hrvatskoj je, istaknuo je, nastupilo vrijeme kada se više ne može govoriti o neiskorištenim sredstvima i prilikama i uskoro ono što nude strukturni fondovi EU više neće biti dovoljno jer je kvalitetnih projekata puno više. Stoga su aktivnosti intenzivno usmjerene na aktiviranje novca iz akumulacije inozemnog privatnog sektora, a gospodarska politika orijentirana je na izgradnju gospodarstva koje je inovativno i konkurentno, temeljeno na investicijama u proiz-

vode i usluge visoke dodane vrijednosti. "Mi smo u ministarstvu gospodarstva sigurni da se u pet slavonskih županija isplati investirati. Isplati se investirati na prostoru cijele Hrvatske. Ako danas prodajemo Hrvatsku kao turističku destinaciju, siguran sam da možemo Hrvatsku prodati kao zemlju potencijala i želje za investicijama", istaknuo je ministar Horvat.

U nastavku konferencije održana su dva panela.

Uz uvod otočkog gradonačelnika Josipa Šarića o potencijalima pet slavonskih županija koji jamče uspješnost ulaganja, na temu "Slavonija – poželjna investicijska destinacija" govorili su: potpredsjednik Vlade RH i ministar poljoprivrede Tomislav Tolušić, ministar gospodarstva, poduzetništva i obrta Darko Horvat, ministrica regionalnog razvoja i fondova Europske unije Gabrijela Žalac, ministar državne imovine Goran Marić, predsjednica Hrvatske udruge poslodavaca Gordana Deranja i pomoćnik ministra turizma Robert Pende.

Na panelu "Slavonija – primjeri dobre prakse" o svojim iskustvima govorili su investitori iz tvrtki Ericsson Nikola Tesla, Bjelin Otok d.o.o., Saint Jean Industries d.o.o. i Grad-Export d.o.o.

Marijana Barnjak Jelić

ci diplomatskog zbora, dio Vlade RH, kao i gospodarstvenici koji već uspješno djeluju u Slavoniji kako bi prenijeli svoja iskustva.

Konferencija je počela uvodnim govorima, a obratili su se inicijator održavanja konferencije, gradonačelnik Otoka Josip Šarić, vukovarsko-srijemski župan Božo Galić, ministar gospodarstva, poduzetništva i obrta Darko Horvat, izaslanik predsjednika Vlade, potpredsjednik Vlade i ministar poljoprivrede Tomislav Tolušić i izaslanik predsjednika Hrvatskoga sabora, saborski zastupnik Dražen Milinković.

U ovom trenutku u Hrvatskoj je aktualno opremanje oko 200 po-

PREDSTAVNICI VELEPOSŁANSTVA SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA POSJETILI OTOČKU RAZVOJNU AGENCIJU

Veleposlanstvo Sjedinjenih Američkih Država pokrenulo je inicijativu pod imenom „MeetUS“, čiji je cilj oformiti grupu stručnjaka za svaku pojedinu županiju koji će raditi na proširenju i jačanju djelovanja Veleposlanstva SAD-a u Hrvatskoj.

Cilj je ove inicijative da se djelatnici Veleposlanstva predstave, upoznaju s lokalnim potrebama i pronađu na-

čine za suradnju.

29. svibnja 2019. godine u sklopu MeetUS inicijative, Grad Otok posjetili su predstavnici Sjedinjenih Američkih Država Wylita Bell, Shawn Wistrom, Edo Babić i Mislav Sućec.

Predstavnici SAD-a upoznali su se s djelatnicima Otočke razvojne agencije koji su im predstavili naš način rada te prikazali filmove koji

NAKON GOTOVO ČETVRT STOLJEĆA GRADNJE ZAVRŠENA GRADNJA ŠOKAČKE MAGISTRALNE

Ministar mora, prometa i infrastrukture Oleg Butković, vukovarsko-srijemski župan Božo Galić i gradonačelnik Otoka Josip Šarić, simboličnim presjecanjem vrpce svečano su povodom Dana grada Otoka otvorili za promet dionicu Otok-Slavkovci Šokačke magistrale, čime je u potpunosti završila gradnja te 70-ak kilometara duge prometnice.

Po riječima gradonačelnika Otoka Josipa Šarića, Šokačka magistrala

predstavljaju Grad Otok i otočke znamenitosti, poduzetničku zonu te sve projekte koji su trenutno u provedbi, i one koji su u pripremi.

Zbog iznimnog interesa za tradiciju Grada Otoka i naše znamenitosti, predstavljena im je i otočka Suvara i njezin značaj.

Ksenija Huber

skratila je znatno put Otočanima do središta županije Vukovara do kojega građani Otoka sada imaju otprilike koliko i do Vinkovaca.

Ta prometnica danas povezuje Vukovar, Negoslavce, Orolik, Slavkovce, Otok, Vrbanju, Drenovce i Gunju te Vukovarcima predstavlja najkraću vezu s autocestom Zagreb-Lipovac A3.

Marijana Barnjak Jelić

RADOVI NA IZGRADNJI BIOEKOLOŠKO-EDUKACIJSKOG CENTRA VIROVI U PUNOM SU JEKU

Tijekom proljeća 2019. godine započeli su radovi na izgradnji Bioekološko-edukacijskog centra Virovi sa svim njegovim sadržajima kao dio aktivnosti projekta Vrata spačvanskog bazena. Radovi odlično napreduju te će tijekom kolovoza iduće godine primiti svoje prve posjetitelje. Bioekološko-edukacijski centar bit će hotel koji se sastoji od informacijsko-edukacijskog dijela s multimedijalnom dvoranom kako bi se osigurao prostor za održavanje raznih znanstvenih i stručnih skupova, škola u prirodi i drugih tematskih predavanja i restorana kao receptivne točke za prezentaciju i degustaciju domaćih proizvoda. Dok traje njegova izgradnja, kao dodatni će se sadržaji centra nabaviti solarni brod, čamci, kanui, kajaci, bicikli za najam i drugi turistički sadržaji, a u tijeku je i osmišljavanje vodenih i biciklističkih ruta kroz Spačvanski šumski bazen.

Cijeli projekt Vrata spačvanskog bazena - izgradnja i opremanje Bioekološko edukacijskog centra Virovi sufinanciran je sredstvima Europske unije iz Operativnog programa Konkurentnost i kohezija u iznosu

18.661.419,53 kuna i iz sredstava Fonda za sufinanciranje projekata u vrijednosti 5.745.693,54 kn. Ukupna vrijednost projekta je 25.582.341,55 kuna, a nositelj projekta je Grad Otok. Njegovom provedbom predviđeno je otvaranje, za početak, 13 radnih mjesta, a daljnjim razvojem i obogaćivanjem turističke ponude te uključivanjem privatnog sektora doprinijet će i daljnjem ekonomskom razvoju područja grada Otoka. Također, projekt doprinosi atraktivnosti područja Virova i Spačvanske šume, omogućava uspostavljanje upravljanja prirodnom bašti-

nom, uz stvaranje pretpostavki za gospodarski razvoj.

Krajnji je cilj projekta, uz zaštitu i očuvanje prirodnih vrijednosti, obogatiti turističku ponudu grada i uključiti obiteljska poljoprivredna gospodarstva u turističku ponudu kontinentalne Hrvatske.

Ovaj je projekt odabran kao strateški projekt Vukovarsko-srijemske županije i jedini je takav projekt u području turizma u našoj županiji te jedan u nizu projekata Grada Otoka i Otočke razvojne agencije financiran bespovratnim sredstvima EU.

Marija Čolaković

120 GODINA OSNUTKA DOBROVOLJNOG VATROGASNOG DRUŠTVA KOMLETINCI

29. rujna svečano smo i lijepo obilježili 120 godina osnutka Dobrovoljnog vatrogasnog društva Komletinci.

Od vatrogasnog doma koji se danas nalazi pokraj velikog igrališta (za one koji su davno otišli iz Komletinaca bolje je objašnjenje pokraj nekadašnje Apševačke rupe) u 10.00 sati krenula je svečana povorka - mimohod članova DVD-a "Komletinci", njihovih gostiju - 39 vatrogasnih društava, limena glazba, svečane zastave i vatrogasna kola uz zavijanje sirena. Povorka je u 10.30 došla do naše crkve gdje je održana svečana misa, a nakon mise potpisana je povelja prijateljstva i suradnje s Dobrovoljnim vatrogasnim društvom "Krašić" u znak sjećanja na davne veze koje su postojale između kardinala i blaženika Alojzija Stepinca i komletinačkog župnika Emerika Gašića koji su 1937. zajedno putovali na hodočašće u Svetu Zemlju. Nakon mise održana je pokazna vježba gašenja automobila u plamenu koju je izvelo DVD "Županja". Svečanost obilježavanja 120. obljetnice nastavljena je svečanom 120. Skupštinom i ručkom za sve uzvanike. Bilo je lijepo i svečano. Svim članovima Dobrovoljnog

vatrogasnog društva "Komletinci" čestitamo veliki jubilej! Neka i dalje rade u znak poštovanja prema svim Komletinčanima koji su 120 godina marljivo gradili društvo i u znak moralne obveze prema svome pomlatku!

Katica Novoselac

PODUZETNIČKI INKUBATOR OTOK OTVORIO SVOJA VRATA PODUZETNICIMA

Ministar gospodarstva, maloga i srednjega poduzetništva i obrta Darko Horvat i gradonačelnik Otoka Josip Šarić 24. rujna svečano su otvorili Poduzetnički inkubator, a ujedno je održana i završna konferencija EU projekta "Izgradnja poduzetničkog inkubatora Otok" koji su zajednički proveli Grad Otok, nositelj projekta te Otočka razvojna agencija i Poduzetnički inkubator BIOS iz Osijeka.

"U sklopu projekta 'Izgradnja poduzetničkog inkubatora Otok' u poduzetničkoj zoni Otok izgrađena je moderna građevina površine 1.184,77 m² s ukupno 16 poslovnih prostora namijenjenih poduzetnicima. Svi su prostori u potpunosti opremljeni i prilagođeni potrebama poduzetnika. Ukupna vrijednost projekta iznosi 13.567.630,84 kn, a sufinancira ga Europska unija iz Europskog fonda za regionalni razvoj, Operativnog programa "Konkurentnost i kohezija

roku od tri do pet godina, on prelazi u akcelerator, gdje dobiva veći prostor, također pod povoljnim uvjetima. U inkubator pak tada mogu ulaziti novi poduzetnici", rekao je gradonačelnik Otoka Josip Šarić. Objekt akceleratora gradit će se na slobodnoj parceli odmah pokraj poduzetničkog inkubatora. Grad Otok prošle je godine samo za razvoj poduzetništva izdvojio 500 tisuća kuna te je otvoreno šest novih radnih mjesta.

"Ovakvih projekata će u Slavoniji u narednih pet godina biti puno. Završavamo s jednim projektom koji smo započeli 2016. godine i za njega osigurali gotovo 800 milijuna kuna. U prvom mahu bilo je 20-ak projekata koji su imali perspektivu doći u ovakav stupanj izvršenosti kao što je ovaj poduzetnički inkubator u Otoku. Nakon toga došlo se do dodatnih sredstava i 38 poduzetničkih inkubatora bit će umreženo u jednu poduzetničku mrežu. I poduzetnički inkubator u Otoku bit će dio tog

2014.-2020.", iznosom od 13.491.178,72 kn. Projekt je započeo 1. listopada 2017. godine, a traje 24 mjeseca", istaknula je Marija Čolaković, ravnateljica Otočke razvojne agencije. Grad Otok ovim projektom stvara uvjete za razvoj poduzetništva na svom području. "U smislu cjelokupnog promišljanja razvoja grada Otoka i njegovog gospodarstva poduzetnički inkubator je samo dio našeg projekta kojeg smo započeli još davne 1997. godine. Uz izgradnju poduzetničkog inkubatora planiramo i sljedeću fazu, a to je izgradnja poduzetničkog akceleratora. To je hala s puno više četvornih metara, a zamisao je da kada poduzetnik u inkubatoru stasa u

sustava koji mora stvoriti pretpostavke mladim poduzetnicima da nađu svoje mjesto i da postanu pravi i relevantni poduzetnici", rekao je ministar Horvat.

Svima koji započinju vlastiti posao u inkubatoru bit će osigurani uvjeti za poslovanje u vidu poslovnih prostora, kao i izravne tehničke pomoći. Najam prostora u prvoj godini poslovanja bit će potpuno besplatan za poduzetnike početnike, a dalje po subvencioniranim cijenama kako bi se poduzetnici-početnici postupno prilagodili tržišnim uvjetima poslovanja.

Poduzetnici će u novom objektu na raspolaganju imati 6 poslovnih prostora za proizvodne djelatnosti, 6 uredskih prostora, 3 hladne komore i 1 višenamjensku dvoranu. Stručnu će pomoć u sklopu novoizgrađenog inkubatora pružati Otočka razvojna agencija. Poduzetnici će dobivati sve informacije potrebne za njihovo poslovanje, a posebice se to odnosi na mogućnost korištenja sredstava iz EU fondova. Također, u sklopu projekta održane su specijalizirane edukacije namijenjene poduzetnicima, primjerice "Pokreni svoj posao", "Od ideje do poduzetnice". Tijekom konferencije predstavljeni su rezultati projekta te film o samoj izgradnji objekta.

Ugovori za korištenje prostora s prvim stanarima Poduzetničkog inkubatora potpisani su 30. listopada. Prvi su stanari obrt Beauty factory vl. Renate Belegić, Tržnica zdrave hrane j. d. o. o. vl. Tihomira Sotinca, Autoškola Kolnik-Otok vl. Danijela Perkovića i Učilište Otok vl. Kate Lukić.

Marijana Barnjak Jelić

ODRŽANA PROJEKCIJA FILMA "ISPOD RADARA"

U produkciji filmske kuće AMICO STUDIO d.o.o., koja je producirala i film i serijal "Srce Vukovara" te igrano-dokumentarni film "Glavu dolje, ruke na leđa", a koji su izazvali veliko zanimanje publike, snimljen je i igrano-dokumentarni film "Ispod radara" o Samostalnom zrakoplovnom vodu Osijek koji je prikazan nakon komemorativnog programa 2. prosinca u Domu kulture u Otoku.

Nevjerojatna priča o Samostalnom zrakoplovnom vodu Osijek počinje u jesen 1991. godine kada je osnivač voda pukovnik Marko Živković predložio angažiranje tada dostupne avijacije koju su činili sportski i poljoprivredni zrakoplovi u obrambenim djelovanjima.

Od prvih izviđačkih letova motornim zmajem i zračnih snimanja neprijateljskih položaja početkom listopada do humanitarnih noćnih letova i borbenih djelovanja nije proteklo mnogo. Djelovanje voda postalo je trn u oku agresorske vojske koja nije mogla zaustaviti njihove iznenadne borbene nalete te je na ove prostore dopremljen tada najsuvremeniji protuzrakoplovni sustav. Nakon više ispa-

ljenih raketa jedna je pronašla cilj 2. prosinca 1991. u blizini Otoka.

Poginuli su piloti pukovnik Marko Živković i pukovnik Mirko Vukušić te padobrancu poručnik Ante Plazibat i poručnik Rade Griva.

Pukovnike Marka Živkovića i Mirka Vukušića sudbina je povezala još u ranoj mladosti. Zajedno su pohađali srednju vojnu školu, a nakon toga i vojnu akademiju. Zajedno su radili na osnutku Samostalnog zrakoplovnog voda Osijek i 2. prosinca 1991. godine zajedno su poginuli. Njihovi posmrtni ostatci, u grobovima jedan pored drugoga, sahranjeni su na zagrebačkom Mirogoju 6. prosinca 1991. Kada su poginuli, obojica su imali samo trideset i dvije godine.

Od 12. prosinca 2012. godine kada je, u povodu Dana Hrvatskog ratnog zrakoplovstva pročitana Odluka, vojarna Pleso u kojoj je Zapovjedništvo HRZ-a, nosi naziv "Pukovnik Marko Živković".

Od 19. prosinca 2016. godine, vojarna u Zemuniku nosi naziv "Pukovnik Mirko Vukušić".

Marijana Barnjak Jelić

U OTOKU OBILJEŽENA 28. GODIŠNJICA POGIBIJE PRVIH HRVATSKIH ZRAKOPLOVACA I BRANITELJA

Polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća ispod spomenika u središtu Otoka 2. prosinca obilježena je 28. godišnjica pogibije hrvatskih zrakoplovaca - pilota **Marka Živkovića** i **Mirka Vukušića** te padobranaca **Rade Grive** i **Ante Plazibata**, pripadnika Prvoga samostalnog zrakoplovnog voda iz Osijek te branitelja i civilnih žrtava iz Otoka. U ime predsjednika Hrvatskog sabora nazočne je pozdravio saborski zastupnik Dražen Milinković, koji je izrazio sućut obiteljima i suborcima poginulih zrakoplovaca. Tužni smo zbog izgubljenih mladih života, ali ponosni na njihovu hrabrost. Nakon 35 borbenih letova tijekom kojih je bačeno 68 bombi i tri humanitarna leta tijekom kojih su iznad Vukovara izbacili 1500 kilograma sanitetskog materijala i hrane, morali su prestati djelovati nakon što je njihov zrakoplov srušen iznad Otoka, rekao je Milinković.

Na ovaj se način svake godine prisjećamo njihove pogibije i ne samo prvih zrakoplovaca, nego i svih branitelja Otoka. Naime, Otočani su sudjelovali na svim ratištima diljem Hrvatske, a 30 Otočana dalo je život za slobodu Hrvatske, istaknuo je otočki gradonačelnik Josip Šarić.

nima izveli više od 30 borbenih i humanitarnih letova u okupirani Vukovar.

Govorili su i izaslanik ministra hrvatskih branitelja, general u mirovini Josip Lucić te počasni građanin Otoka Vladimir Šeks, a među nazočnima na komemoraciji, osim članova obitelji i suboraca te građana Otoka, bio je i ministar državne imovine Mario Banožić. Molitvu je predvodio fra Mato Vincetić. Vijence su podno spomenika poginulim zrakoplovcima u središtu Otoka položili i svijeće zapalili članovi obitelji i rodbina te njihovi suborci i mnoga izaslanstva, a u župnoj crkvi sv.

Antuna Padovanskog služena je misa zadušnica.

Tijekom polaganja vijenaca mjesto komemoracije nadlijetao je zrakoplov Antonov AN 2, u kakvom su letjela i četvorica zrakoplovaca kad su srušeni iznad Otoka. U umjetničkom su dijelu programa nastupali članovi Gradskog zbora Otok i Udruge dramskih amatera "Josip Kosor" iz Otoka.

Marijana Barnjak Jelić

Po riječima izaslanika potpredsjednika Vlade i ministra obrane brigadir Gorana Novoselića malobrojni piloti i zrakoplovni stručnjaci u prvim su danima agresije na Hrvatsku odigrali presudnu ulogu u osnutku zrakoplovnih postrojba. Te su prve zrakoplovne skupine letjele u avionima potpuno neprikladnim za borbeno djelovanje. Domoljubi iz Prvog zrakoplovnog voda Osijek borbene letove izvršavali su u poljoprivrednim avionima koji nisu bili niti po jednoj karakteristici borbeni avionic, podsjetio je Novoselić, dodajući kako su pripadnici osječkog zrakoplovnog voda u takvim avio-

OBILJEŽENA 28. OBLJETNICA POGIBIJE BRANITELJA KOMLETINACA

Komemorativnom svečanosti te polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća u Komletincima 4. prosinca obilježena je 28. obljetnica pogibije branitelja Komletinaca, pripadnika 105. brigade, 109. brigade, 11. domobranske pukovnije, 3. i 5. gardijske brigade, Ministarstva unutarnjih poslova i postrojbe HOS-a.

Na bosutskoj su bojišnici živote izgubila četrdeset i četiri branitelja iz cijele Hrvatske. Podno spomen obilježja u središtu mjesta, vijence su položili i svijeće upalili članovi obitelji poginulih, suborci, državni vrh te brojna izaslanstva među kojima i Bjelovarsko-bilogorske i Vukovarsko-srijemske županija te gradovi Bjelovar, Čazma i Otok. Molitvu je za poginule predvodio velečasni Ivan Begović, policijski kapelan. U župnoj je crkvi služena i Misa zadušnica, a cvijeće je položeno i na mjestima pogibije.

Komletinci su mjesto velikog stradanja hrvatskih branitelja, ali i mjesto gdje se obranila Hrvatska od najeze s istoka. Nakon pada Vukovara upravo je u Komletincima usporen, a potom 4. prosinca 1991. slomljen daljnji napad neprijatelja. Cijena koja se morala platiti je strašna.

Komemoracija u Komletincima održana je pod pokroviteljstvom predsjednice RH Kolinde Grabar Kitarović.

Marijana Barnjak Jelić

28 GODINA 109. VINKOVAČKE BRIGADE

U subotu 25. svibnja u Otoku je održan središnji program povodom 28. obljetnice osnivanja 109. brigade, pod pokroviteljstvom predsjednice RH, a u organizaciji Udruge ratnih veterana 109. brigade i Grada Otoka.

109. brigada bila je prva pričuvna brigada ustrojena u Republici Hrvatskoj. Ustrojena je u tadašnjoj Općini Vinkovci, a njezini su pripadnici bivši pripadnici teritorijalne obrane koji su prošli vojnu obuku kroz obuku pojedinaca, postrojbi i zapovjedništava. Uz pripadajuće oružje koje je bilo nedostatno, uz obučenosn njezinih pripadnika da se obrani i uspostavi neovisna država Hrvatska, 109. brigada odigrala je povijesnu ulogu u zaustavljanju neprijatelja na ovim prostorima i omogućila Republici Hrvatskoj da naoruža i obuči svoje oružane snage i oslobodi sve dijelove svog prostora i konačno dočeka povijesni san o svojoj neovisnosti.

Osnovana je 28. svibnja 1991. godine s 1800 pripadnika, pokojom automatskom puškom i puškom

M-48, šakom streljiva te je domoljubljem i hrabrošću prkosila daleko jačem neprijatelju. Bojišnica brigade bila je duga 70 kilometara i bila je naslonjena na granicu sa Srbijom pa je brigada držala zaključana vrata Hrvatske. Do kraja 1991. godine imala je 4000 pripadnika. Prigodom obilježavanja ove velike obljetnice okupljeni su se prisjetili 202 poginula pripadnika, 24 nestala i više od 600 ranjenih.

Program je u Otoku započeo svetom misom u župnoj crkvi koju je predvodio velečasni Đuro Pardon, a sve se nastavilo prigodnim programom ispred spomenika u parku.

Vijence su položila brojna izaslanstva: izaslanik predsjednice RH saborski zastupnik Dražen Milinković, izaslanik ministra branitelja umirovljeni brigadir Filip Aračić, izaslanik ministra obrane i na-

čelnika Glavnog stožera oružanih snaga brigadir Dragan Pondeljak, zamjenik župana Josip Dabro, gradonačelnik Grada Vinkovaca Gabrijel Šokičić, načelnik Općine Nijemci Vjekoslav Belajević te

Grad Otok i braniteljske udruge. Molitvu za sve poginule i nestale predvodio je vlč. Đuro Pardon, a okupljenima su svoje pozdravne riječi uputili gradonačelnik Josip Šarić, prvi zapovjednik 109. brigade Ivan Petrinović, zamjenik župana Josip Dabro, umirovljeni brigadir Filip Aračić te saborski zastupnik Dražen Milinković. Sve je završeno pjesmama u izvedbi članova Gradskog zbora Otok koji su predvođeni prof. Janom Valenćikom.

Marijana Barnjak Jelić

NOVIH 6 HEKTARA ZA IZGRADNJU PROIZVODNIH I SKLADIŠNIH PROSTORA TVRTKE BJELIN OTOK D.O.O.

Gradsku je upravu u srpnju posjetio predsjednik Uprave tvrtke Bjelin Otok d.o.o. Tom je prigodom svečano potpisan predugovor za kupovinu novih 6 hektara na kojima će se izgraditi novi proizvodni i skladišni prostori.

Na sjednici Gradskog vijeća Grada Otoka održanoj 5. srpnja donesena je odluka o dodjeli javnih priznanja. Jedan je od nagrađenih i gospodin Pervan, no kako je bio spriječen doći na svečanu sjednicu povodom Dana grada, plaketa mu je uručena tom prigodom. Plaketa Grada Otoka dodijelila se gospodinu Pervanu na prijedlog gradonačelnika za doprinos razvoju gospodarstva i zapošljavanju.

Primjer je poduzetnika koji u uvjetima velikog vala iseljavanja pronalazi računicu za ulaganje u Otok, otvarajući nova radna mjesta. Gradonačelnik Šarić zahvalio se gospodinu Pervanu za sve što radi za naš grad i obećao je pomoć i podršku za sve ideje i projekte. Zahvalio se na priznanju, ali je naglasio i kako je ona rezultat rada svih njegovih suradnika.

Nova se zgrada tvrtke Bjelin Otok d.o.o. već projektira i prostirat će se na 5000 četvornih metara, a za početak će biti zaposleno više od 50 djelatnika. Gradnja će biti završena sljedeće godine.

Marijana Barnjak Jelić

REKONSTRUKCIJA VATROGASNOG DOMA U OTOKU

Radovi na 1. fazi rekonstrukcije Vatrogasnog doma u Otoku privedeni su kraju, a obuhvatili su povećanje toplinske zaštite ovojnice grijanog dijela zgrade, zamjenu vanjske stolarije i bravarije, zamjena dotrajalog pokrova krova (crijepa), zamjenu spuštenih stropova, popločavanje dijela podova novim podnim oblogama (keramičke pločice), ličenje unutarnjih zidova i stropova, ugradnju novog sustava grijanja i izmjenu elektroinstalacija. Izvođač radova bila je Slavonija gradnja d.o.o. iz Županje.

Grad Otok je za tu namjenu u gradskom proračunu osigurao potrebna sredstva u iznosu od 746.261,14 kuna.

Anita Glavaš

OBILJEŽENI DANI OTVORENIH VRATA EU PROJEKATA

OSMIŠLJAVAJU SE NOVE CIKLOTURISTIČKE RUTE SPAČVANSKOG BAZENA

Projektni tim Zelenog Osijeka, Grada Otoka i Otočke razvojne agencije obilazio je trase novih biciklističkih ruta u okviru projekta Vrata spačvanskog bazena. Obišli smo oko 100 km zanimljivih ruta koje prolaze kroz Virove, spačvanske šume, Otok, Bošnjake, Nijemce i Komletince. Rute će od polazišne točke Bioekološko – edukacijskog centra Virovi cikloturiste voditi kroz najljepše krajolike, prirodne i tradicijske vrijednosti Spačvanskog bazena. Nakon ovog terenskog obilaska slijedi kartiranje ruta, opis ključnih znamenitosti i interesnih točaka te izrada dokumenta koji će biti podloga za Prometni elaborat i postavljanje signalizacije (prometnih znakova) duž novih biciklističkih ruta.

Tomislav Šarić

VESLANJE KANUIMA I KAJACIMA NOVI EKOTURISTIČKI SADRŽAJI VIROVA, SPAČVE I BOSUTA

Članovi udruge Zeleni Osijek uz logističku potporu Grada Otoka preveslali su i istražili oko 70 km ovih rijeka te osmislili veslačke rute za buduće posjetitelje Bioekološko – edukacijskog centra Virovi. Virovi, Spačva i Bosut skrivene su riječne ljepotice koje će uskoro biti dostupne rekreativcima, izletnicima i ljubiteljima prirode za obilaske kanuima i kajacima. Uz aktivan odmor veslanja kroz šume hrasta lužnjaka i slavonske nizinske krajolike, uživali smo u bogatom biljnom i životinjskom svijetu jelena, orlova štekavaca, sivih i bijelih čaplji, gakova i dr.

Krešimir Jurić

Veleposlanstvo Sjedinjenih Američkih Država pokrenulo je inicijativu pod imenom „MeetUS“, čiji je cilj oformiti grupu stručnjaka za svaku pojedinu županiju koji će raditi na proširenju i jačanju djelovanja Veleposlanstva SAD-a u Hrvatskoj. Cilj je ove inicijative da se djelatnici Veleposlanstva predstave, upoznaju s lokalnim potrebama i pronađu načine za suradnju. 29. svibnja 2019. godine u sklopu MeetUS inicijative, Grad Otok posjetili su predstavnici Sjedinjenih Američkih Država Wylita Bell, Shawn Wistrom, Edo Babić i Mislav Sućec.

Predstavnici SAD-a upoznali su se s djelatnicima Otočke razvojne agencije koji su im predstavili naš način rada te prikazali filmove koji predstavljaju Grad Otok i otočke znamenitosti, poduzetničku zonu te sve projekte koji su trenutno u provedbi, i one koji su u pripremi.

Zbog iznimnog interesa za tradiciju Grada Otoka i naše znamenitosti, predstavljena im je i otočka Suvara i njezin značaj.

Ksenija Huber

ZA LJEPŠI OTOK 96 NOVIH STABALA!

U sklopu građanske inicijative "Zasadi drvo, ne budi panj" na saniranoj di-vljoj deponiji otpada u Otoku zasađeno je 96 stabala jasena, lipe i javora. Inicijativu su podržali djelatnici Gradske uprave, vijećnici, djelatnici Vran-jeva d.o.o. za komunalne djelatnosti, otočki izviđači, građani, Savjet mla-dih, Udruga mladih, vatrogasci i drugi. Grad Otok zahvaljuje svima.

Za ljepši Otok!
#zasadidrvonebudipanj

Dijana Grgić

NA VIRGRADU NOVA UČIONICA U PRIRODI

Grad Otok postavio je učionicu u priro-di uz Arheološko nalazište Virgrad i vodotok Virovi. Hvala Ministarstvu ob-razovanja koje je sufinanciralo nabavku učionice namijenjene najmlađim uz-rastima. Čuvajmo našu imovinu i bu-dimo ponosni na svaki pomak u što boljem prezentiranju naše prirodne i kulturne baštine.

Učionica se sastoji od 10 klupa i sto-lova te ploče pa je ova lokacija postala idealno mjesto za predavanje u prirod-nom okruženju poučne staze Virovi i Lože kao posebnog rezervata šumske vegetacije.

Tomislav Šarić

PODUZETNIČKA VEČER "KAKO POSTATI STANAR PODUZETNIČKOG INKUBATORA OTOK"

2. rujna 2019. godine u vijećnici Grada Otoka održana je poduzetnička večer u sklopu pro-jekta „Izgradnja poduzetničkog inkubatora Otok“ KK.03.1.2.01.0062 na temu "Kako postati stanar Poduzetničkog inkubatora Otok".

Poduzetnička večer bila je namijenjena svima koji su zainteresirani za najam prostora u Poduzetničkom inkubatoru Otok. Svim prisutnima predstavljen je Javni poziv za prijem stanara i obrasci potrebni za prijavu.

Ana Ozdanovac

OBILJEŽEN NACIONALNI DAN BORBE PROTIV NASILJA NAD ŽENAMA

Svake se godine Nacionalni dan borbe protiv nasilja nad ženama obilježava u znak sjećanja na ubojstvo koje se dogodilo 22. rujna 1999. godine, kada je na ročištu tijekom brakorazvodne parnice na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu suprug ubio svoju suprugu te sutkinju i odvjetnicu, a teško ranio zapisničarku. Osnovni je cilj obilježavanja Nacionalnog dana borbe protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji senzibiliziranje javnosti i društva na problematiku nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.

Povodom svečanosti obilježavanja Nacionalnog dana borbe protiv nasilja nad ženama, Povjerenstvo za ravnopravnost spolova Grada Otoka 23. rujna u gradskoj je vijećnici organiziralo prigodni program. O samoj je te-matici govorila predsjednica Povjerenstva za ravnopravnost spolova Grada Otoka Marija Čepo i članica Marija Nuić koja je predstavila Preventivni projekt MUP-a „Lily“. Okupljenima se obratio gradonačelnik Šarić, a svoju je pozdravnu riječ uputio i zamjenik župana Đorđe Čurčić.

Posebno je dojmljiv bio monolog darovite Larise Katrin Peranović, članice Udruge dramskih amatera „Josip Kosor“ koja je izvela tekst Mire Bošnjaković. Njezina nam priča šalje jasnu poruku da trebamo živjeti u društvu koje ne treba tolerirati nasilje ni u kakvom obliku.

Marijana Barnjak Jelić

OSNOVANA UDRUGA MLADIH GRADA OTOKA

Savjet mladih ima savjetodavnu ulogu i kao takav ne može biti nositelj organizacije različitih aktivnosti. Stoga se po-javila potreba za osnivanjem udruge koja može biti nositelj organizacije aktivnosti, korisnik je gradskog proračuna i može se prijavljivati na različite natječaje i EU projekte.

Vođeni prethodno navedenim, na inicijativu Savjeta mladih Grada Otoka 12. rujna 2019. u gradskoj vijećnici Grada Otoka održana je osnivačka skupština Udruge mladih Grada Otoka.

U Udrugu mladih već je učla-njen određeni broj mladih, a svi između 14 i 40 godina mogu bilo kada postati čla-novi udruge.

Ovim putem još jednom po-zivamo sve mlade koji su zainteresirani da postanu članovi udruge.

Ivana Vlahović

NAŠ GRAD BOGATIJI ZA JOŠ 20 BEBA

U drugom su dijelu godine do sada održana dva prijema novorođenih beba i njihovih roditelja. Na tim im je prijemima gradonačelnik uručio odluke o novčanim potporama.

Od siječnja ove godine na snazi je Odluka o povećanju novčane pomoći za opremu novorođenog djeteta. Visina novčane pomoći za prvo dijete iznosi 5.000,00 kuna, za drugo 7.000,00 kuna, za treće i svako sljedeće 10.000,00 kuna.

Prezime i ime bebe	Datum rođenja	Prezime i ime bebe	Datum rođenja
1. Bebek Ivano	13.06.	11. Kojundžić Božo	07.07.
2. Belegić Adrian	04.05.	12. Krištić Danijel	07.07.
3. Đoić Leo	28.07.	13. Lagančić Lorena	11.09.
4. Đukić Mihael	26.05.	14. Malešević David	24.06.
5. Gotovac Sara	09.08.	15. Matković Nika	20.05.
6. Hadžialić Gea	17.09.	16. Plačković Lea	08.06.
7. Ilić Noa	08.05.	17. Skokić Marko	23.08.
8. Jambrec Lea	30.09.	18. Šuvić Lea	25.08.
9. Jurković Noa	07.09.	19. Tola Jakov	09.06.
10. Kobaš Borna	06.07.	20. Vujica Matija	16.05.

Gordana Draženić

GRAD OTOK DOMAĆIN 26. FESTIVALU GLUMCA

11. svibnja u Domu kulture u Otoku svečano je otvoren 26. festival glumca. Okupljenim uzvanicima obratili su se izaslanica ministrice kulture Iva Hraste-Sočo, izaslanica vukovarsko-srijemskog župana Marija Budimir, gradonačelnik Otoka Josip Šarić, domaćin Festivala Žarko Potočnjak, predsjednik Festivalnoga odbora Joško Ševo te predsjednica Hrvatskoga društva dramskih umjetnika Perica Martinović. Festival su otvorile Marija Budimir i Perica Martinović, a potom je odigrana i prva predstava u Otoku, "Samo preko njega mrtvog" u izvedbi Renea Bitorajca i Jana Kerekeša.

Na 26. festivalu glumca na pozornicama u Otoku, Vinkovcima, Vukovaru, Županji i Iloku odigrane su izvedbe sedamnaest predstava iz Dubrovnika, Koprivnice, Mostara, Osijeka, Šibenika, Velike Gorice, Vinkovaca, Zadra i Zagreba u odabiru izbornice

USPJEŠNO ODRŽAN FILMSKI VIKEND U OTOKU

Prošle smo godine u listopadu po prvi put imali projekcije igranih filmova za djecu i odrasle u dvorani Doma kulture, a 12. i 13. listopada ove godine ponovno je organiziran Filmski vikend u Otoku. U rasporedu su bila četiri filma. Prikazani su Stopalići, animirani film za djecu sinkroniziran na hrvatski jezik. Odrasli su mogli pogledati noviji filmski hit "Zvijezda je rođena". Za učenike viših razreda prikazan je hrvatski film "Koko i duhovi", a posebno je dojmljiv bio hrvatski dokumentarni film "Pouke o čovječnosti" koji je nomiran u Parizu. Dvorana je bila ispunjena na svim projekcijama, a ulaz je bio besplatan.

Anita Glavaš

Mirele Brekalo-Popović. O najboljima je odlučivao ocjenjivački sud koji su činili Ankica Dobrić, glumica Gradskoga dramskoga kazališta „Gavella“ iz Zagreba, Trpimir Jurkić, glumac Hrvatskoga narodnoga kazališta u Splitu i Branimir Vidić-Flika, glumac Kazališta Marina Držića iz Dubrovnika.

Prvi je put Festivalnako vijeće dodijelilo nagradu Zvonimir Torjanac za svekoliki umjetnički i društveni doprinos kazališnoj umjetnosti na Festivalu glumca te nagradu Ivo Gregurević za izniman doprinos Festivalu glumca i glumačkom pozivu.

Ove je godine dodijeljena i trijenalna nagrada za najbolji kazališni plakat. Branka Hlevnjak, Želimir Fišić i Dubravko Mataković, razmotrivši 29 prijavljenih plakata, jubilarnu, petu nagradu za najbolji kazališni plakat dodijelili su Antoniju Doliću za plakat predstave "Ljudski glas" Zagrebačkoga kazališta mladih, uz posebnu pohvalu istom kazalištu za vizualni identitet. Također, posebno su pohvalili plakat predstave za djecu, plakat Vladimira Andrića za "Pepeljugu" Gradskoga kazališta "Joza Ivakić" Vinkovci. Plakati su za trajanja Festivala bili izloženi u predvorju svih kazališnih dvorana u Otoku, Iloku, Vukovaru, Vinkovcima i Županji.

Uobičajeno Festival prati bogat popratni program. Uz tradicionalne manifestacije Dan domaćina, Glumačko sijelo i Susret akademija, Festival je ugostio predstavu Zijaha Sokolovića "Lijevo desno glumac", održana je glumačka večer Enesa Kiševića i predstavljanje knjige Mire Perić. U znak sjećanja na Ivo Gregurevića održano je i okupljanje njemu u čast u Donjoj Mahali.

Festival glumca posvećen je glumcu i njegovom umjetničkom stvaralaštvu. Jedinstven je upravo po tome što na njemu glumci biraju predstave, glumci su članovi ocjenjivačkoga suda i domaćini festivala. Festival glumca slavlje je glumačke umjetnosti i glumačkog postojanja.

Organizatori Festivala glumca bili su Hrvatsko društvo dramskih umjetnika iz Zagreba i Koncertno-kazališna agencija Asser Savus iz Vinkovaca, a utemeljili su ga 1994. godine Hrvatsko društvo dramskih umjetnika i Vukovarsko-srijemska županija. Festival glumca održava se uz potporu Vukovarsko-srijemske županije, Ministarstva kulture RH, Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba, HUZIP-ova Fonda za poticanje umjetničkog stvaralaštva i kulturne raznolikosti te sponzora.

Marijana Barnjak Jelić

„RITAM ODRASTANJA“ NACIONALNI KVIZ ZA POTICANJE ČITANJA

Od 1998. godine Hrvatski centar za dječju knjigu i Odjel za djecu i mladež Gradske knjižnice s Mediotekom organizatori su Nacionalnog kviza za poticanje čitanja koji se realizira putem mreže narodnih i školskih knjižnica. Kviz se odvija u Mjesecu hrvatske knjige te se provodi online u narodnim i školskim knjižnicama diljem hrvatske i u dijaspori. Ovaj kviz nastoji dodatno potaknuti djecu od 4. do 8. razreda na čitanje. Tri knjige je bilo potrebno pročitati da bi se točno odgovorilo na pitanja u kvizu, odabrane su prema recentnoj hrvatskoj izdavačkoj produkciji za djecu i mlade: „Ljeto na jezeru Čiču“ Jasminke Tihi-Stepanić, „Drugačija“ Ivane Guljašević Kuman, te „Eva, mala žena“ Vlaste Golub. Ove se godine kviz odvijao pod nazivom „Ritam odrastanja“.

Tako je i Gradska knjižnica Otok već četvrtu godinu sudjelovala na Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja. Kviz su rješavali učenici Osnovne škole Josipa Lovretića, i to učenici 8. razreda. Pobjednici kviza biraju se metodom slučajnog odabira te oni sudjeluju u javnom izvlačenju glavne i utješnih nagrada na završnoj svečanosti koja je održana u četvrtak 14. studenog 2019. u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici.

Jedan od 10 izvučenih dobitnika utješnih nagrada je i dugogodišnji član Gradske knjižnice Otok Kristijan Lombarović, učenik 8. razreda Osnovne škole Josipa Lovretića Otok. Kristijan je redovan posjetitelj knjižnice.

Anita Glavaš

„U RITMU ČITANJA“ - MJESEC HRVATSKE KNJIGE OD 15. LISTOPADA DO 15. STUDENOG U GRADSKOJ KNJIŽNICI OTOK

Mjesec hrvatske knjige manifestacija je kojom se tijekom mjesec dana, od 15. listopada do 15. studenog, nastoji na državnoj, ali i na lokalnim razinama govoriti o knjizi, promicati čitanje te na različitim programima okupljati sve one koje knjiga istinski zanima. Ovogodišnja je manifestacija posvećena glazbi, a moto je U ritmu čitanja! Pokrovitelj manifestacije bilo je Ministarstvo kulture Republike Hrvatske, a organizator Knjižnice grada Zagreba.

Tako je i Gradska knjižnica Otok obilježila Mjesec hrvatske knjige kroz razne radionice i događanja na temu glazbe. Organizirane su radionice za djecu kao: Glazbeni plastelin – izrada nota od plastelina, Glazbene stolice- igra uz glazbu, Čuda od glazbe – izrada glazbenih instrumenata, Knjige koje sviraju i pjevaju - proizvodnja glazbe pomoću knjiga, Note čitaju - izrada

straničnika od kartona. Sudjelovali smo i na Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja „Ritam odrastanja“ U sklopu Mjeseca hrvatske knjige 7. studenog u večernjim je satima održana i večer poezije U društvu s domaćim pjesnicima. Članovi Udruge dramskih amatera „Josip

Kosor“ čitali su stihove 39 pjesama autora Dragutina Tadijanovića, Dobriše Cesarića, Julija Benešića, Željka Sabola, Krešimira Bagića. Članovi Tamburaškog sastava „San“ izveli su nekoliko slavonskih skladbi, tako da je publika uživala u ovoj lijepoj jesenskoj večeri.

OTOČANIN PETAR ŠKROBO OSVAJAČ BRONCE NA BIOLOŠKOJ OLIMPIJADI U MAĐARSKOJ

Hrvatski gimnazijalci osvojili su dvije brončane medalje na prestižnom natjecanju mladih biologa iz 75 zemalja cijelog svijeta, na 30. međunarodnoj biološkoj olimpijadi koja se ove godine održala od 14. do 21. srpnja u Szegedu u Mađarskoj.

Četveročlani tim učenika ove je godine drugi put predstavljao Hrvatsku na Međunarodnoj biološkoj olimpijadi (International Biology Olympiad - IBO) te je osvojio dvije brončane medalje. U natjecanju su sudjelovali učenici Olga Jerković Perić (XV. gimnazija, Zagreb) i Otočanin Petar Škrobo (Gimnazija Matije Antuna

Reljkovića, Vinkovci) koji su osvojili brončane medalje te učenice Mia Crnogaj (XV. gimnazija, Zagreb) koja je osvojila priznanje za postignuti rezultat i učenica Elizabeta Gegić (XV. gimnazija, Zagreb) koja je također ostvarila izvrstan uspjeh na natjecanju.

U pratnji učenika na natjecanje su putovale mentorice dr. sc. Andreja Lucić i dr. sc. Petra Cvjetko koje su sudjelovale u odabiru učenika te zajedno s kolegama, djelatnicima i studentima Biološkog odsjeka Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, pripremale

učenike za natjecanje.

Međunarodna biološka olimpijada natjecanje je učenika srednjih škola u znanju i rješavanju složenih problema iz biologiji. Na ovogodišnjoj olimpijadi sudjelovalo je oko 300 učenika iz 75 zemalja cijelog svijeta. Samo natjecanje trajalo je dva dana između kojih su učenici imali dan odmora. Učenici su prvog dana natjecanja rješavali četiri praktična zadatka koji iziskuju spretnost u eksperimentalnom radu, preciznost te matematičku i grafičku pismenost i znanstveni pristup u rješavanju problema i interpretaciji rezultata.

Tijekom drugog dana natjecanja učenici su rješavali dva teorijska testa u trajanju od tri sata tijekom kojih je potrebna koncentracija i usredotočenost u rješavanju vrlo složenih problemskih zadataka iz različitih područja biologije te kreativnost u interpretaciji.

Kako se ističe u priopćenju, naši su učenici bili iz-

nimno uspješni na ovom natjecanju koje je financijski poduprlo Ministarstvo znanosti i obrazovanja.

Marijana Barnjak Jelić

Tijekom Mjeseca hrvatske knjige, knjižnicu je posjetio veliki broj korisnika, ali u najvećem su broju to bila djeca iz Osnovne škole Josipa Lovretića iz Otoka. Tako su nas posjetili učenici 1. a razreda i 4. a razreda sa svojim učiteljicama i otpjevali su nam nekoliko pjesmica. Nakon njih u goste nam je došao 4. b razred sa svojom učiteljicom i s njima smo izrađivali straničnike. Na samom kraju ovoga Mjeseca hrvatske knjige u posjet su nam stigli učenici 2. a i 2. b razreda sa svojim učiteljicama, a s njima smo igrali kviz i crtali.

Knjižnica je omogućila svojim korisnicima obnovu članarine u pola cijene, besplatan upis za nove korisnike i opraštala je zakasnine.

Anita Glavaš

© Jasenko Čutuk

DVADESETA OBLJETNICA DJELOVANJA VEZENKI

Dobro znana Ženska pjevačka skupina "Vezenke" iz Otoka proslavila je zavidnu 20. obljetnicu svojega djelovanja.

Vezenke, kao izvorna skupina, bave se u prvom redu a capella pjevanjem tradicijske slavonske pjesme, a njeguju i šokačku ikavicu otočkog kraja ne zanemarujući ni običaje.

Slušajući Vezenke sa sjetom se vraćamo u svoju povijest, čak i ne tako davnu, kad su se ljudi okupljali na divanima i pjevali onu tjanu, toplu koja razgaljuje dušu, koja se lagano razliježe ovom dragom nam usnulom ravnicom. Ali rad ovih zaljubljenica u tradicijsku pjesmu nema samo sentimentalnu vrijednost.

Zadatak svih naroda, a osobito tzv. malih naroda, jest čuvati svoju tra-

dicijsku baštinu jer je to ono što nas određuje kao narod. Tradicijska baština nas vodi do naših korijena te možemo spoznati sami sebe. Bez tradicijske baštine bili bismo biljka bez korijena, a poznato je kako takva biljka prolazi.

Slavimo 20. obljetnicu prve ženske pjevačke skupine u Otoku, naravno ako izuzmemo crkveno pjevanje, osobito prve koja se bavi tradicijskom baštinom. Zanimljivo je to, jer žena je uvijek bila važna u tom segmentu života. Muškarac je išao za plugom, marvom, po vojskama i ratovima i sve je to ostavljalo traga na njemu, na njegovu govoru. Žena je ostajala kod kuće čuvati ognjište i tradiciju. Pazila je da ne zgasne ni ognjište, ni tradicija.

Razmišljajući kako početi pisati o Vezenkama rješenje se samo nametnulo: od početka! A počelo je spontano. U nedjeljna popodneva znale su se druge okupljati u kući snaše Kate Šarčević, divaniti o radostima i tugama, a onda i zapjevati koju, a najčešće onu starovirsku. Ta to je njihova mladost! Prvi sastav bio

je: domaćica Kata Šarčević, Marija Crnković, Marija Tucaković, Marica Tucaković, Ana Balić, Eva Vincetić, Ana Zoraja. Malo - pomalo družina se povećavala, a 1999. pridružila im se i učiteljica Anica Valenčik. Sad ih je bilo dovoljno da budu dobra pjevačka skupina, ako ne i zbor, pa su osnovale skupinu koja djelovala pod imenom "Otočke snaše". Za voditeljicu skupine izabrale su Anicu Valenčik koja je to ostala punih dvadeset godina. Na prijedlog župnika preč. Antuna Kneževića iste godine su počele djelovati kao župni Ženski pjevački zbor. Prvi javni nastup imale su 1999. na Vinkovačkim jesenima.

Pjevale su pučke crkvene pjesme te izvorne napjeve otočkog kraja. Već sljedeće 2000. godine mijenjaju ime u Vezenke i počinju djelovati u sklopu KUD-a Josip Lovretić. Jedno vrijeme (2001.-2002.) su djelovale kao mješovita skupina jer im se pridružilo nekoliko muškaraca pjevača: Franjo Herman, Pavo Petrinović, Janko Valenčik, Željko Marković, Ivan Vrbat i Josip Flanjak. Ta je su-

radnja kratko trajala, uostalom kao i s KUD-om jer 2002. godine Vezenke se izdvajaju iz KUD-a i počinju djelovati kao jedna od župnih pjevačkih skupina odvojeno od Ženskog zbora.

Opus njihova rada postupno se proširivao pa su prešle granice otočkog kraja i obuhvatile napjeve Slavonije i Srijema.

U svojem dugogodišnjem radu imale su nebrojene javne nastupe od kojih mogu istaknuti samo neke za primjer: sudjelovanje u većini svečanosti svojega mjesta, korizmeni napjevi u Župi Privlaka, Smotra samičara u Donjim Andrijevcima, tu su i Dranovci, Lipovac, Komletinci, Njemci, Slavonski Brod, Đakovo, Vinkovci, Županja, Babina Greda, Brodsko Topolje i tko bi sve to nabrojao! Bilo ih je vjerojatno stotinjak.

Kako su se Vezenke bavile i zavičajnom riječju i običajima za njihov rad bile su zainteresirane pojedine radijske i TV kuće pa su snimile pedesetak raznih priloga što za televizijske, što za radio-emisije. Valja spomenuti barem neke od njih: emisija HRT-a: "Lijepa naša", VTV: "Gori lampa", TV Zadar: "Skitam se i snimam", Slavonska TV Osijek: "Čijalo" itd. Puno više priloga je snimljeno za radio-emisije: Hrvatski radio - Vukovar: "Šokačka rič" emisija koja je bila prihvaćena i od slušatelja i od struke, a uređivale su je članice Vezenki Anica Valenčik i Ivka Knežević. Nastala je po uzoru na emisiju nekadašnjeg Radio - Otoka "Etnospomenica" koju je uređivao Mirko Martinović. Za tu emisiju snimile su dvadesetak priloga. Etnologinja Janja Juzbašić iz Zavičajnog muzeja u Županji je, između ostaloga, rekla: "Emisija HR Vukovar pod nazivom "Šokačka rič" je dobro osmišljena, edukativna, i vrlo zanimljiva. S etnološkog stajališta promatrano njezina vrijednost je u tome što o temama iz tradicijskog života uživo razgovara s kazivačima." Osim toga snimile su prilog za emisiju HR Zagreb "Glazbena baština Slavonije i Baranje",

autorice Miroslave Hadžihusejnović Valašek, etnomuzikologinje i mnogo drugih.

Osim pjevanja pri Vezenkama djelovala je dramska sekcija "Rvatska rič" koja je njegovala zavičajni govor i okupljala učenike osnovne škole.

Za tako opsežan rad trebao je i prostor za održavanje proba. Iako su Vezenke djelovale i u sastavu KUD-a i kao župna skupina, najviše proba su održale u privatnim kućama svojih članica Kate Šarčević i Evice Trbljanić. One su velikodušno otvorile vrata svojih kuća i pustile pjesmu da uđe u njih.

Osim prostora trebao je i veliki broj suradnika. Nemoguće je i njih nabrojati, ali najčešće su surađivale sa župnikom preč. Antunom Kneževićem, gradonačelnikom Josipom Šarićem, tajnikom Mirkom Martinovićem, fotografom Antom Popićem, etnologinjom Ljubicom Gligorević, sakupljačem etno-građe Joškom Bašićem...

U dvadesetogodišnjem djelovanju kroz skupinu je prošlo 61 pjevačica i 6 pjevača.

Nažalost, neki od njih više nisu među nama.

Ove godine Vezenke su se ponovno vratile pod okrilje KUD-a Josip Lovretić te nastavljaju djelovati udruženim snagama.

Za prigodu proslave ovog jubileja u sastavu ih je pjevalo puno više nego inače, ali to je zbog važnosti događanja. Bile su to: Manda Lukinac, Irena Čutuk, Mirela Kovačić, Ljubica Jurić, Eva Miljak, Kaja Balić, Marica Janeš, Marija Čepo, Kata Lukić, Terezina Peranović, Kata Goreta, Ana Magjar, Evica Trbljanić,

Ljubica Lombarović, Snježana Jukić, Ančica Vlahović. Ovoj skupini pjevačica pridružili su se i momci: Jan Valenčik, Filip Kovačić i Luka Kovačić koji povremeno pomažu u radu. Većina je ovih članova i u župnim zborovima i Gradskom zboru Otok.

Pojavom Ženske pjevačke skupine Vezenke Otok je dobio prve čuvarice tradicijske baštine koje su znački i vrijedno kopale, tražile i iznosile pred nas naše glazbeno kulturno blago koje smo zaboravili, a za neko nismo ni znali. U njihovom djelovanju osjećamo njihov svjetonazor, odnos prema svojem kraju, svojoj domovini. A dug vijek djelovanja govori o njihovoj upornosti, o njihovoj zrelosti. Znamo, a i imaju što reći mladima koji rado upijaju ono strano, a nama starima i starijima da nas podsjetite na ono što u nama, ako ne plamti, a ono barem tinja i jer smo to popili s majčinim mlijekom i dovijeka ćemo nositi u sebi.

Preostaje nam nadati se da ćemo još dugo slušati Vezenke i pismu i rič rvatsku, slavonsku, šokačku!

Mira Bošnjaković

BROJNI NASTUPI KULTURNO-UMJETNIČKOG DRUŠTVA JOSIP LOVRETIĆ

Otočko proljeće obilježili smo nastupom na X. smotri proljetnih običaja u Komletincima gdje smo se predstavili s istim proljetnim običajem „Kraljičari“.

Također, naše „Kraljice“ i samičar predstavili su naš grad na Konferenciji „Slavonija – mjesto Vaše investicije“. 26. svibnja nastupali smo na Zlatnim grivama. Mala i srednja skupina nastupala je na Dječjem Otočkom proljeću.

Također, nastup su imali i 6. lipnja u Cerni na Smotri dječjeg folklora Vukovarsko-srijemske županije.

Drago nam je da i naš podmladak marljivo radi jer tako vjerujemo da će naša tradicija živjeti dalje.

Na Dječjim Vinkovačkim jesenima također smo sudjelovali, a za rezultate male i srednje skupine zaslužna je voditeljica Sanja Vukasović.

Kako smo mimohod Otočkog proljeća obilježili mnogobrojnim članovima i gostima, nastavili smo dalje. 10. lipnja na drugi dan Duhova upriličili smo ophodnju Kraljica kroz naš grad.

16. lipnja nastupali smo u Nijemcima na manifestaciji „Divan je kićeni Srijem“.

Sve nas je oduševilo putovanje i nastup u Maloj Subotici kod Čakovca 30. lipnja na manifestaciji „Mostovi folklorne tradicije“ gdje smo se također predstavili s našim kraljicama.

U Bošnjacima se 8. rujna na manifestaciji „K nebu leti pjesmo moja“ ženska pjevačka skupina Vezenke predstavila s dvjema prigodnim pjesmama.

Za folklorne smo se večeri u slopu Vinkovačkih jeseni ove godine predstavili s običajem „Veliki gosti“ koji smo o živjeli, a prosudbena komisija naš je nastup ocijenila 9. mjestom. Drago nam je da se prepoznao naš rad i trud, a zahvaljujemo našim kazivačicama koje su nam pomogle da se predstavimo najbolje što možemo. Dogodine ćemo se potruditi biti još bolji.

Prigodnim programom obilježili smo obljetnicu 20 godina rada naše ženske pjevačke skupine „Vezenke“. Čestitamo!

Godinu smo završili putovanjem u Zagreb 14. prosinca gdje smo se na zagrebačkom adventu na Trgu bana Josipa Jelačića predstavili s Kraljičarima. Nastup i naše kraljice popraćene su velikim pljeskom i oduševljenjem mnogih Zagrepčana i njihovih posjetitelja.

Ovim putem zahvaljujem se voditeljima koreografu Dariju Grčiću i voditelju pjevanja Janu Valenćiku.

Također, velika nam je potpora naš podpredsjednik gospodin Josip Šarić koji prati i sudjeluje u našem radu i djelovanju. Hvala svim članovima našeg KUD-a koji na bilo koji način sudjeluju u radu.

Pozivamo sve koji žele da nam se pridruže. Svi ste dobrodošli.

Mirela Kovačić

KONJIČKI KLUB "SUVARA" ORGANIZIRAO PRVE KONJIČKE IGRE

Konjički klub "Suvara" Otok osnovan je prije nekoliko mjeseci s ciljem popularizacije konjičkog sporta, rekreativnog i sporskog jahanja te očuvanja tradicijske kulture na prostorima Vukovarsko-srijemske županije. Vodeći se prvenstveno velikom ljubavlju prema ovim prekrasnim i plemenitim životinjama, želja članova Konjičkog kluba promocija je konjogojstva i povratak dostojanstva koje je imalo u prošlosti.

Zahvaljujući predsjedniku kluba Vladimiru Vranjkoviću, tajniku Igoru Krznaru te svim članovima održana je i ova manifestacija. U sklopu programa održano je II. kolo međuzupanijskog kup natjecanja za jahače po kategorijama, a za najmlađe posjetitelje igre kojima su se igrali naši stari. U konjičkim igrama uživali su mnogobrojni posjetitelji.

Marijana Barnjak Jelić

U NAŠEM GRADU PONOVRNO DJELUJU MAŽORETKINJE

Mažoretkinje grada Otoka u dogovoru s gradonačelnikom gosp. Josipom Šarićem počele su s radom u travnju 2019. godine. Uključene su djevojčice u dobi od 9 do 13 godina. Ukupno ih je 27. Voditeljica im je učiteljica Sanja Vukasović. Probe se održavaju svakog četvrtka. Već prvi nastup mažoretkinja zabilježen je na Dječjem otočkom proljeću 31. svibnja 2019. godine. Nakon toga nastupale su na školskoj pri-

redbi 14. lipnja 2019. godine, a zatim i za Dan grada Otoka 12. srpnja 2019. godine. Veselim koracima i zanimljivim pokretima štapova te svojim plesom očarale su publiku. U prekrasnim plavo-bijelim uniformama pravo su osvježanje gdje god se pojave. Svojim božićnim plesom predstavile su se na Božićnom sajmu 21. prosinca 2019. godine i na školskoj priredbi organiziranoj povodom Božića.

Anita Glavaš

NAJKULEN IMAJU BOŽICA MIJATOVIĆ LUKIĆ I TVRTKA VEKO IZ VINKOVACA

U sklopu 27. Otočkog proljeća održani su 3. sajam kulena te 18. Otočka kulenijada u organizaciji Grada Otoka, a sve pod visokim pokroviteljstvom predsjednice RH Kolinde Grabar-Kitarović.

“Svaki proizvođač kulena u Slavoniji sudionik je Otočke kulenijade. Cilj je bio okupiti sve one proizvođače kulena koji vrijede, a ujedno okupiti proizvođače iz Otoka kako bismo ih preko ove manifestacije promovirali. Osim toga, želja je organizatora potaknuti proizvođače da se registriraju i počnu se ozbiljnije baviti proizvodnjom kulena. Iz naše Otočke kulenijade došli smo na ideju pokretanja Sajma kulena kako bismo proizvođačima omogućili da prodaju svoje proizvode. Zahvaljujući našim mogućnostima, lani smo preko milijun kuna podijelili našim poduzetnicima i poljoprivrednicima, no ono što posebno raduje jest to da smo iz našeg proračuna otvorili šest novih radnih mjesta”, rekao je gradonačelnik Josip Šarić.

Stručno povjerenstvo u kojem su bili izv. prof. doc. dr. sc. Krešimir Mastanjević, doc. dr. sc. Vladimir Margeta, dr. sc. Mario Škrivanko, Marko Novoselac, dr. vet. med., i Vlado Ferbežar, proizvođač, među 73 uzorka kulena biralo je najbolje u dvije kategorije - mali (neregistrirani) proizvođači i veliki (registrirani) proizvođači. U kategoriji malih

proizvođača ocijenjena su 52 uzorka, od čega su dva dobila priznanje, pet ih je dobilo brončanu medalju, 39 srebrnu, a šest zlatnu medalju. Najviše bodova imala je Božica Mijatović Lukić iz Mirkovaca.

U kategoriji velikih proizvođača ocjenjivao se 21 uzorak. Titulu šampiona ponijela je tvrtka Veko d.o.o iz Vinkovaca, a titula vicešampiona otišla je u ruke Ivce Liščevića iz Nijemaca.

IZ VINKOVACA

Na Sajmu kulena ponuđena su i stara slavonska jela koja su napravile članice Udruge “Hrvatska žena” Otok, a topljenje čvaraka prezentirali su Ivica Kesić i Velimir Draženović.

O temi “Tehnologija proizvodnje kvalitetnog svinjskog mesa i masti za preradu u slavonski kulen/kulin” predavanje je održao doc. dr. sc. Vladimir Margeta s Fakulteta agrobiotehničkih znanosti u Osijeku. Predavanje je bilo bazirano na izboru pasmina, tipova svinja za ovakve načine držanja, s naglaskom na ekstenzivno, poluintenzivno, duboka stelja i intezivno držanje koje se danas provodi u zatvorenim objektima na rešetkama. Osim toga, naglasak je bio na hranidbi, kao jednom bitnom čimbeniku. Ako se

dotaknemo ovogodišnje kulenijade, možemo reći da smo imali jako puno kvalitetnih kulena i da se iz godinu u godinu podiže kvaliteta.

Marijana Barnjak Jelić

OTOČKI VATROGASCI ORGANIZIRALI 8. KUP STJEPANA VUKOVIĆA

U Otoku je 26. svibnja održan 8. KUP Stjepana Vukovića, u čast istaknutom članu DVD-a Otok koji je dugi niz godina svojim radom i zalaganjem ostavio veliki trag na području vatrogastva i zaštite od požara.

Natjecanje je održano na nogometnom igralištu NK Otok u kategoriji djece i mladeži.

Otvorenju su natjecanja nazočili su predsjednik VZŽ Vukovarsko-srijemske Antun Jelić, zamjenik predsjednika Gradskog vijeća Grada Otoka Filip Filipović sa svojim suradnicima te Stjepanov sin Tomislav Vuković.

Djeca i mladež odmjerili su svoje znanje i vještine u izvođenju vatrogasnih vježbi.

Natjecanju su pristupili članovi i članice DVD-a Babina Greda, DVD-a Komletinci, DVD-a Đeletovci, DVD-a Nijemci, DVD-a Stari Mikanovci i domaćin DVD Otok.

Najuspješnijim desetinama predsjednik VZŽ Vukovarsko-srijemske Antun Jelić i zapovjednik DVD-a Otok Ivica Barnjak uručili su medalje, pehare i zahvalnice.

Sudačke su komisije odradile korektno suđenje bez primjedbi, a svoje debitantsko suđenje imali su otočki vatrogasni sudci Igor Ljubić i Zrinka Jakovac.

Također, članovi su otočke vatrogasne mladeži uručili rođendansku tortu poklon zapovjedniku DVD-a Otok Ivici Barnjaku.

Na kraju se zahvaljujemo na pokroviteljstvu vatrogasnog natjecanja Gradu Otoku i Vatrogasnoj zajednici Vukovarsko-srijemske županije.

Petar Jakovac

43 EKIPE NA 7. KUP-U DVD-A KOMLETINCI

Početak rujna u Komletincima je održano natjecanje pod nazivom 7. KUP DVD-a Komletinci. Sudjelovale su ekipe iz četiriju županija: Istarske, Brodsko-posavske, Osječko-baranjske i Vukovarsko-srijemske.

Bilo je to najveće natjecanje u povijesti DVD-a Komletinci.

Nastupale su 43 ekipe iz Pule, Velike Kapanice, Đakova, Vrpolja, Jarmine, Đeletovaca, Beravaca, Gundinaca, Jaruge, Babine Grede, Vrbanje, Strošinaca, Ostrova, Slakovaca, Nuštra, Ladimirevaca, Starih Perkovaca, Bodovaljaca, Starih Mikanovaca, Josipovca Punitovačkog, Sikirevaca, Njemaca, Budrovaca, Vođinaca i Komletinaca.

Voditelj natjecanja bio je zapovjednik DVD-a Komletinci vatrogasni časnik 1. klase Antun Zrno. Natjecanje je otvorio predsjednik vatrogasne zajednice županije Vukovarsko-srijemske Antun Jelić. Natjecalo se u sljedećim kategorijama: pomladak-muška i ženska, mladež-muška i ženska, odrasli vatrogasci - muški i ženski, A i B ekipe.

Pobjednici: pomladak - ženski - Đakovo II; pomladak - muški - Slakovci; mladež - ženska - Nuštar; mladež - muška - Nuštar; A - žene - Đakovo; B - žene - Đakovo; A - muški - Vođinci; B - muški - Jarmine.

Natjecanje je pratio i velik broj gledatelja, a ambijentom, hranom i pićem natjecatelji su bili oduševljeni.

Natjecanje je zatvorio predsjednik DVD-a Komletinci Josip Jurić, uz želju i poziv da se sljedeće godine ponovo nađu u Komletincima u još većem broju.

Marija Jurić

USPJEŠNO ODRŽANA VJEŽBA "OTOČKI VIROVI 2019."

Temeljem Odluke župana Vukovarsko-srijemske županije Bože Galića terenska vježba sustava civilne zaštite "OTOČKI VIROVI 2019." održana je 15. lipnja, s ciljem provjere opremljenosti i osposobljenosti sudionika.

Operativne snage koje su sudjelovale na vježbi su: Služba civilne zaštite Vukovar, Operativno komunikacijski centar PU Vukovarsko-srijemske, Policijska postaja Otok, Hrvatska gorska služba spašavanja - Stanica Vinkovci, Zavod za hitnu medicinu VSŽ, Dobrovoljno vatrogasno društvo Otok, Lovačko društvo Jelen Otok, Lovačko društvo Jelen Komletinci, Šumarija Otok, Ribolovno društvo Virovi, Ribolovno društvo Starovirac, Klub podvodnih aktivnosti Vukovar,

Županijsko društvo Crvenog križa, Stožeri civilne zaštite grada Otoka i Vukovarsko-srijemske županije.

Vježba je provedena u obliku potrage, pronalaska i spašavanja ozlijeđene osobe izvan urbanog područja te ozlijeđenih osoba i utopljenika uslijed prevrtanja i potonuća izletničkog čamca na Virovima kod šumarske kuće (Živačine).

Po završetku vježbe obavljena je analiza s predstavnicima sudionika vježbe radi stjecanja iskustava za daljnji rad na planu praktičnog uvježbavanja operativnih snaga sustava civilne zaštite.

Marija Nikolić

NA SAJMU U ČAZMI PREDSTAVLJENI I PROIZVOĐAČI IZ GRADA OTOKA

U Čazmi je 21. i 22. rujna održan 6. Eko sajam na kojem su sudjelovali i izlagači iz Otoka i Komletinaca. Grad Čazma i udruga Eko Čazma organizatori su ove manifestacije koja okuplja proizvođače ekoloških proizvoda iz cijele Hrvatske i susjednih zemalja. Jedinstvenost Eko sajma u Čazmi je što nitko od izlagača i ostalih sudionika sajma nije koristio plastiku prilikom izlaganja. OPG Lovrić Jovanović i OPG Sotinac izlagali su kao predstavnici Grada Otoka u prijateljskom gradu Čazmi.

Gordana Draženović

GRAD OTOK I OVE GODINE NA DANIMA MLADOG MASLINOVOG ULJA U VODNJANU

Grad Vodnjan-Dignano već je desetljećima prepoznat kao područje proizvođača vrhunskih maslinovih ulja koja su rezultat rada vrijednih ljudi te zajedničke vizije i usmjerenosti prema izvrsnosti. Benefite kroz manifestaciju imaju ne samo proizvođači maslinovih ulja, već i cijela zajednica koja potiče

gospodarstvenike sa šireg područja na razvoj i nova ulaganja kojih je sve više iz godine u godinu.

Ovogodišnja manifestacija „Dani mladog maslinovog ulja - Giornate dell'olio d'oliva novello“ održala se u Vodnjanu od 15. do 17. studenoga. Bogat program i oko 20 tisuća posjetitelja razveselili su i proizvođače iz Otoka i Komletinaca koji su tamo predstavili svoje proizvode. U naš su prijateljski grad ove godine pošli OPG Marka Lombarovića, Tržnica zdrave hrane j.d.o.o. vl. Tihomira Sotinca, OPG Tatjane Lovrić-Jovanović.

Prodajni je prostor Grada Otoka posjetila i predsjednica Kolinda Grabar - Kitarović kojoj su poklonjeni suhomesnati proizvodi OPG-a Vlade Ferbežara iz Otoka.

Josipa Nikolić

BICIKLIJADA DO VIROVA PRIVUKLA VELIK BROJ GRAĐANA

Savjet mladih Grada Otoka i Udruga mladih Grada Otoka 12. listopada organizirali su dugo očekivanu rekreaciju - biciklijadu do Virova. Polazak je bio ispred zgrade Gradske uprave, a cilj Arheološko nalazište Virgrad. Policija se brinula da kolona bude sigurna, a sunce je grijalo s neba. U dobroj je atmosferi sve prošlo u najboljem redu pa se sudionici nadaju da će se na proljeće ova aktivnost ponoviti, uz još veći broj građana Otoka i Komletinaca.

Anita Glavaš

EKIPA "GOMBRA" NAJBOLJA NA MALONOGOMETNOM TURNIRU "SLAVONAC KOMLETINCI 2019."

Ovogodišnji malonogometni turnir po prvi se put, pod pokroviteljstvom Grada Otoka, u srpnju organizirao u Komletincima na novoizgrađenom malonogometnom igralištu s umjetnom travom.

Gledatelji su mogli osvojiti zanimljive nagrade kroz izvlačenje tombola raznih sponzora. Također, odigrane su i revijalne utakmice.

Za najboljeg vratara izabran je Dario Storjak, za strijelca Domagoj Čuk, a najbolji igrač ovogodišnjeg turnira bio je Marin Ležaić. Treće mjesto osvojila je ekipa Restoran Nada. Drugo mjesto osvojila je ekipa Crno na bijelo. Prvo mjesto osvojila je ekipa Gombra.

Josipa Nikolić

U DNEVNOM BORAVKU U OTOKU OBILJEŽEN MEĐUNARODNI DAN STARIJIH OSOBA

Međunarodni dan starijih osoba Glavna skupština Ujedinjenih naroda proglasila je 14. prosinca 1990. godine, a obilježava se 1. listopada. Glavna skupština je 1991. godine usvojila i Načela UN-a za starije osobe kako bi naglasila nastojanja Ujedinjenih naroda u promicanju glasa starijih osoba te borbi za njihova prava i dobrobiti, kako bi podigla razinu svijesti ljudi o potrebi ukazivanja više zahvalnosti, poštovanja i brige za naše starije osobe.

Starije osobe ne bi trebale biti teret društva, već njegov dio jer unatoč tome što su stariji i nisu radno aktivni, njihova pomoć kroz angažman u zajednici, obitelji i općenito u svakodnevnom životu je dragocjena.

Potrebno je promicati međugeneracijsku solidarnost i dati podršku starijim osobama da budu aktivne, da se angažiraju i da šire svoje socijalne mreže i ostvare svoje interese. Prigodnim je program taj dan obilježen i u otočkom Dnevnom boravku za starije.

Anita Glavaš

ISTRAŽIVANJE ZAVIČAJA

U petak, 11. listopada udruga Odred izviđača „Suvara“ u sklopu projekta Globalni ciljevi – lokalne mogućnosti koji provodi s partnerima Osnovnom školom „Vladimir Nazor“ Komletinci i Gradom Otokom organizirala je odgojno – obrazovnu aktivnost – terensku nastavu. Učenici od 1. do 4. razreda u pratnji svojih učiteljica, članovi udruge i stručne osobe iz Javne ustanove za upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima Vukovarsko-srijemske županije obišli su Poučne staze Virovi. Sudionici ove aktivnosti sunčani jesenski dan iskoristili

su za šetnju šumom, upoznavanje biljnog i životinjskog svijeta Virova i igranje u prirodi. Kući su se svi vratili umorni, blatnjavi, ali, najvažnije od svega, ispunjeni i sretni.

Iva Varga

TRADICIONALNA BOŽIĆNA PŠENICA OD UDRUGE ŽENA

Kakav bi doček blagdana svete Lucije u našem gradu bio bez podjele pšenice koju tradiciionalno organiziraju članice Udruge "Hrvatska žena" iz Otoka. One su i ove godine poslije svake nedjeljne mise dijelile vrećice punjene pšenicom svim župljanima koji će tu pšenicu sijati na svetu Luciju kako bi na Božić bila lijepa i zelena.

Ove su godine podijelile čak 1300 vrećica i time pokazale da su uvijek vrijedne i nesebične.

Anita Glavaš

GRAD HEROJ – GRAD VUKOVAR

Udruga dragovoljaca i veterana Domovinskog rata u suradnji s Odredom izviđača „Suvara“ 3. studenog posjetili su Vukovar.

Obilazak Vukovara započeli su na Ovčari gdje su minutom šutnje odali počast svim žrtvama i zapalili svijeće. Nakon obilaska Ovčare uputili su se na Memorijalno groblje žrtava Domovinskog rata gdje su odali počast svim žrtvama i zahvalili za slobodu.

U sklopu ovog posjeta vidjeli su što se sve nalazi u vojarni, gdje su zahvaljujući branitelju Vukovara Marinu Ivankoviću, pripadniku samostalne satnije vojne policije „Atila“ pri 204. brigadi Hrvatske vojske iz prve

ruke saznali kako je to izgledalo u Vukovaru za vrijeme rata. Upoznao ih je sa svim opasnim minama i njihovim posljedicama, vozilima, avionima, bombama i svom drugom opremom. Svima nam je poznato da je iznad Otoka za vrijeme rata pogođen i avion te se dio koji je ostao čitav čuva u vojarni kao podsjetnik na prerano ugašene živote, na zrakoplovce, branitelje i sve one koji su sudjelovali u Domovinskom ratu. Godine prolaze, ali ljubav prema domu i domovini nikad se ne smiju zaboraviti i ugasiti. Svoj obilazak završili su zajedničkim druženjem u Adici te nakon toga na ručku.

Tanja Iščić

DOMOVINA U SRCU

Jedna od važnih sastavnica školskog programa u Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ u Komletincima jest domovinski odgoj, poučavanje o povijesti Domovine, teškim trenucima hrvatske povijesti, ljepotama Domovine i vrijednostima temeljenim na životnim vrijednostima da se svoje voli, a tuđe poštuje. Svi su učenici uključeni u razne aktivnosti koje promiču navedene vrijednosti, u skladu s uzrastom.

Već godinama ostvarujemo izvrsnu suradnju s braniteljskim udrugama grada Otoka čiji predstavnici u školi drže predavanja i terenske nastave na temu Domovinskog rata. Suradujemo i s Memorijalnim entrum Domovinskog rata u Vukovaru kroz sudjelovanje učenika 8. razreda u terenskoj nastavi „Posjet učenika osmih razreda Vukovaru“ i predavanje koje povodom obilježavanja tragedije Vukovara u našoj školi održa netko od zaposlenika centra. Ove je godine 15. studenoga predavanje za učenike 7.

razreda održao bojnič Franjo Čanaki. Stradanje Vukovara obilježili smo i paljenjem lampiona uz spomenik palima u Domovinskom ratu u parku u Komletincima u čemu su sudjelovali svi naši učenici. Povodom 28. obljetnice pogibije branitelja Komletinaca 4. prosinca održano je predavanje za učenike 7. razreda na temu „Komletinci u Domovinskom ratu“ koje su održali Pukovnik Ivan Grčić, bojnič Jakov Milanović i satnik Josip Varga, sudionici Domovinskog rata.

Učenici 7. i 8. razreda svake godine sudjeluju u programu svečane komemoracije povodom obljetnice najjačeg napada na Komletince 4. prosinca i tom prigodom čitaju umjetničke tekstove ili vlastite literarne radove.

Katica Novoselac

PRIREDBA ZA PRVAŠIĆE 1. A U OŠ JOSIPA LOVRETIĆA

Školsko je zvono zazvonilo 9. rujna u 10 sati i u Osnovnoj školi Josipa Lovrećića Otok te na taj način pozdravilo ovogodišnje prvašiće. Prigodnu priredbu dobrodošlice za prvašiće i njihove roditelje pripremili su učenici drugih razreda sa svojim učiteljicama. Pjesmom, recitacijom i dijalogom uljepšali su prvašićima prvi dan škole. Prvašiće je pozdravila ravnateljica Marina Beuk i poželjela im puno uspjeha u učenju.

Svim dragim prvašićima želimo puno radosnih i

veselih trenutaka, puno znanja i iskrenih prijatelja, a u 1. a razredu učenike su dočekali tuljci iznenađenja (čokoladice, pisanke, bojanke) i baloni sa stikersima koje je za svoje đake priredila učiteljica.

Uljepšajte si školske trenutke međusobnim pomaganjem i uzajamnim prihvaćanjem. Budite veseli, sretni, radoznali i raspoloženi!

Smijeh, pjesma i radost ovdje su dobrodošli!

Ljiljana Vranjković

PROJEKTNO UČENJE U OSNOVNOJ ŠKOLI „VLADIMIR NAZOR“ KOMLETINCI

Učenici i učitelji u Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ Komletinci uključeni su u tri velika projekta koji se financiraju kroz Švicarsko-hrvatski program suradnje. Riječ je o projektima „Globalni ciljevi – lokalne mogućnosti“ u koji je škola uključena kao obavezan partner, a nositelj projekta je Odred izviđača „Suvara“ Otok, zatim UZBRDO – Učim Zamišljam Biram Rastem Djelujem Održivo, us vi kojeg je nositelj Nansen dijalog centar Osijek, a škola je jedan od obaveznih us vi ate us vi LORA – Laboratorij održivog razvoja u koji je škola uključena kao korisnik projekta, a nositelj je Udruga Bioteka – udruga za razvoj biologije i srodnih znanosti iz Zagreba. Osnovna tema svih navedenih projekata jest održivi razvoj – jedna od sedam obveznih međupredmetnih tema koje se realiziraju kroz osnovnoškolski program, odnosno 17 ciljeva održivog razvoja. Višestruka je korist škole u uključivanje u navedene projekte – od brojnih terenskih nastava, informalnog i iskustvenog učenja na koje se sve više polaže naglasak, do obogaćivanja školskog kurikula brojnim zanimljivim sadržajima, preko edukacija i stručnih usavršavanja za učitelje te velika materijalna i financijska korist škole.

Neke od najzanimljivijih aktivnosti u kojima su učenici do sada sudjelovali jesu terenska nastava „Istraživanje zavičaja – otočki Virovi“ u kojoj su sudjelovali učenici od 1. do 4. razreda, zatim gostovanje Pokretnog planetarija Odiseja pri čemu us vi učenici od 1. do 8. razreda imali prezentacije i predavanja te postavljanje vanjskog vježbališta na školskom dvorištu što je posebno obradovalo naše učenike.

Budući da je riječ o višegodišnjim projektima očekuju nas brojne zanimljive aktivnosti, novi načini učenja i stjecanje novih iskustava.

Katica Novoselac

TERENSKA NASTAVA UČENIKA 1.A OŠ JOSIPA LOVRETIĆA U VUKOVARU

Dolaskom jeseni u Gradskom muzeju Vukovar se od 2014. godine održava pedagoška radionica „Muzej u kinetičkom pijesku“. Brojni školarci zahvaljujući svojim vrijednim učiteljicama kroz igru su djelomično upoznali bogatstvo baštine koju čuva ova kulturna institucija.

11. listopada 2019. učenike dvaju prvih razreda iz Vukovara dovele su njihove učiteljice, a zajedno s njima došli su i učenici iz Otoka.

Edukativni je dio radionice u tome što djeca dolaze u muzej i na taj način stječu prvi dojam o muzeju, prolaze njegovim prostorom i vrijeme provode na prekrasnoj baroknoj terasi palače Eltz te izrađuju od kinetičkog pijeska neke od simbola Vukovara kao što su Vodotoranj, Vučedolska jarebica, Vučedolska čizmica, dvorac Eltz, dunavski brod, dunavski šaran, dunavski valovi, barokni svodovi...

Zabavni je dio igraonice u čarima kinetičkog pijeska koji je savršen za modeliranje, opuštanje i zabavu, a osvježanje uz slastice je neizbježno. Učenike su u muzeju dočekale muzejska pedagoginja Ivana Nadovski, prof. i dipl. konzervatorica/restauratorica Elvira Lončar.

Nakon edukativnih radionica prošetali smo šetnicom uz Dunav te se fotografirali kod spomenika. Potom smo otišli u „Dunavski raj“. Posjed je smješten nedaleko od arheološkog nalazišta Vučedol na povišenoj obali

Dunava u prostoru gdje se počinju miješati široki i prostrani vukovarski travnjak i obronci Fruške gore, bogato načičkani vinogradima. Smješten je u ugodnom prirodnom okruženju srijemskih polja i vinograda.

Budući da je povratak izvornim vrijednostima prirode jedno od najboljih rješenja za probleme urbanog načina života, ovo je mjesto nezagađenog zraka, odsutnosti buke i vibracije te očuvane prirode, savršeno mjesto za provođenje kratkih aktivnih i antistresnih odmora. Mogućnost izvođenja niza zabavnih aktivnosti na posjedu, od starih igara, preko radionica u tradicijskoj proizvodnji, do raznih zabavnih sadržaja, uživali smo u radionicama, a posebno u jahanju konja te ostalim igrama.

Djeca su pokazala veliki interes za dolazak, rad s konjima i učenjem o opremanju i timarenju konja. Najveći je napredak u razvoju poštovanja i brige prema životinjama.

Šetnje i jahanje na ponijima za djecu sastoji se od stavljanja djeteta na ponija i vođenje u ograđenom jahalištu, a jahanje te briga za konja potiču zdrav psihofizički razvoj djeteta. Djeca se navikavaju na nove izazove, uče prevladati strah i razvijaju samopouzdanje te razvijaju svoje emocionalne i socijalne vještine. Budući da ni djeca danas nisu pošteđena pogubnog utjecaja stresne svakodnevice, jahanje predstavlja idealan oblik rekreacije kojim se uspješno razgrađuje stres. Osim jahanja, neizostavna briga za konja predstavlja izvor poticaja za zdrav razvoj djeteta te posebno razvoj ličnosti. Brigom o životinjama djeca razvijaju svoje emocionalne i socijalne životne vještine, postaju odgovornija prema sebi i drugima, razvijaju sposobnost snalaženja u novim situacijama, uče prevladati strah i stječu samopouzdanje. Imati prijatelja od 500 kg za djecu predstavlja poseban osjećaj zadovoljstva.

Radujemo se svim idućim druženjima!

Ljiljana Vranjković

„NIKO, NIKOLICE, VIDI NAŠE ČIZMICE! DJECA SU TI DOBRA BILA I ČIZMICE OČISTILA“

6. prosinca 2019. godine, kako i treba povodom blagdana svetog Nikole, zaštitnika djece i pomoraca, upriličena je priredba za učenike nižih razreda. Od mnogobrojnih recitacija i pjesme zaigralo je svako dječje srce, a pogotovo veliko iznenađenje bio je i sam dolazak sv. Nikole koji je svim učenicima podijelio i prigodne darove. Naš pjevački zbor uvelike je pridonio dobrom raspoloženju sa svojim pjesmama koje vrlo uspješno vodi učitelj Jan Valenčić.

„U Otoku, veliko veselje, došao je sveti Niko i ispunjava nam želje!“ - slogan je koji je izmamio osmijeh na lica svih učenika razredne nastave, a posebno prvašića.

Na kraju priredbe sva su djeca dobila svoje zaslužene poklone koje im je darivala Vukovarsko-srijemska županija. Priredbi su nazočili i drugi gosti. Priredba je oduševila sve mame, tate, djedove, bake i, naravno nas!

Sveti Nikola, zajedno je s djecom otpjevao i pjesmu „Sveti Niko svijetom šeta“ te im uputio prigodnu poruku. Kako najveća sreća ipak nisu materijalni pokloni, već zdravlje, ljubav i veselje, a oni su mu, ovom priredbom, ponovno pokazali, da su i ove godine bili jako dobri i da su zaslužili mali znak pažnje, poklon koji im on daruje od srca! A mi bismo dodali da je svake godine je sve više dobre djece.

Ovako je u veselom raspoloženju i s mnogobrojnim poklonima ispunjeno svako dječje srce i završena je još jedna priredba u našoj školi.

Ljiljana Vranjković

VIROVI

Slavonija i Virovi moji,
najdraži ste meni u slobodi.

Lov i riba, ponos svoga kraja,
budi maštu lijepog zavičaja.

Hrastu mladom znalo se tad reći:
'Ajde sutra budi malo veći.'

Vrba, brijest, pokoja smreka,
zatvaraju vidik do susjednog mjesta.

Zelene šume, trava i cvrkut ptica,
uz ljepotu malih ljubičastih ljubičica.

Liska sa patkom u trski se kupa,
jelen sa košutom u daljini luta.

Virove OTOČKE prepoznat će sutra,
nigdje neće naći tako živa jutra.

Otok, 2002.

ČISTINE

Na Čistina bogom data niza
prošle zime poplavljena bila.

Šaran, štuka, babuška i sića,
mrijesti se Čistinama kad utiša zima.

Krave, svinje, divlje patke i pokoja guska,
stanari Čistina, nekada danas i sutra.

Šuma uz Čistine hrastova, mila,
žiruje nam svinje, vječna ona bila.

Kriva noga, Mlačica, Korito i Travica,
ponos našeg kraja, OTOČKOGA RAJA.

Otok, 2012.

SVJETLOST

Nikad nisam sretan sobom,
duša mi zdrava diše za tobom.
Želim ti prići ko svjetlost sunca,
čekati s tobom buduća jutra.
Hoću posvetiti ti život svoj,
zauzvrat uzet ponos tvoj.

Plemenitost stvara radost pogleda tvog,
osmjehom daješ vrijednost bića svog.
Neka te vječno obuzda sreća,
voljeti tebe najveća je fešta.

Otok, 2010.

ZIMA

Snijeg pada bijel u noći,
duša sela moga spava u samoći.
Jutrom se budi cijelo selo,
narod se poslu predaje smjelo.
Djeca veselo saone vuku
časte se smjelo iz svojih ruku.
Zaprege s vrancem uz sam mlin stala,
melje se brašno tih zimskih dana.
Divanom sijelom ljudi časte zimu,
bude im tako toplo uz OTOČKU šljivu.
Zima nam donijela blagdane dane,
Božić, Novu godinu, mi slavimo za se.
Večer kapke spušta zatvarajući oči,
selo moje OTOČKO vidi se u noći.

Nedjeljko Čepo

MAMA

U ravnicu slavonsku davno stigla raja,
među njima došljacima, stajашe moja mama.

Mukotrpnim radom preživjela dane,
gledala u sutra, krenula je dalje.

U Kraječku sela skrasila se sita,
rađala djecu, vesela bila.

Školovala, oženila sokolove svoje,
zdrava nije bila od osnovne škole.

Golubovi bijeli nad glavom joj lete,
dala nam pregršt životne sreće.

Naborane ruke moje stare majke
neće više štrikati, ni u noći prati.

Odlaziš bez straha stiskajući mi ruku,
čekaj me majko na vječnome putu.

Otok, 2009.

KLASA: 604-01/19-01/01
URBROJ: 2188/08-05/1-19-2
Otok, 11. prosinca 2019.

Temeljem članka 53. Statuta Grada Otoka (Službeni vjesnik Vukovarsko-srijemske županije broj 14/09, 4/13 i 6/18) te Odluke Gradonačelnika Grada Otoka o raspisivanju javnog natječaja za dodjelu stipendija studentima za akademsku godinu 2019./2020. od 10. prosinca 2019., Povjerenstvo za stipendiranje studenata raspisuje

JAVNI NATJEČAJ ZA DODJELU STIPENDIJA STUDENTIMA ZA AKADEMSKU GODINU 2019./2020.

Članak 1.

Grad Otok dodjeljivat će stipendije svim redovnim studentima upisanim na preddiplomski i diplomski sveučilišni odnosno integrirani studij ili stručni studij za akademsku godinu 2019./2020.

Članak 2.

Pravo na stipendiju mogu ostvariti svi studenti od prve do posljednje godine studija pod uvjetom da:

- imaju prebivalište na području Grada Otoka,
- imaju status redovnog studenta,
- ne primaju drugu stipendiju.

Članak 3.

Zahtjev za dodjelu stipendije podnosi se na propisanom obrascu. Uz zahtjev za dodjelu stipendije potrebno je priložiti:

- presliku važeće osobne iskaznice,
- uvjerenje (potvrdu) sveučilišta da podnositelj zahtjeva ima status redovnog studenta,
- vlastoručno potpisanu izjavu da ne prima drugu stipendiju.

Članak 4.

Studenti koji su kao dokaz o izvršenju ugovorne obveze iz Ugovora o stipendiranju za ak. god. 2018./2019. dostavili potvrde o statusu redovnog studenta u ak. god. 2019./2020., iste ne moraju priložiti uz Zahtjev za dodjelu stipendije za ak. god. 2019./2020.

Članak 5.

Stipendija se dodjeljuje u jednokratnom minimalnom iznosu od 3.000,00 kuna do maksimalno 4.000,00 kuna u roku od 120 dana od dana sklapanja ugovora, ovisno o broju pristiglih prijava i mogućnostima Proračuna.

Članak 6.

Zadnji dan za podnošenje zahtjeva je 10. siječnja 2020. godine. Zahtjev se podnosi svaki radni dan od ponedjeljka do petka od 7,30 do 15,30 sati osobno na urudžbeni zapisnik u Gradskoj upravi ili dostavom putem pošte na adresu: Grad Otok, Trg kralja Tomislava 6/A, 32252 Otok.

POVJERENSTVO ZA STIPENDIRANJE STUDENATA

POVIJEST OTOČKOG ROCK 'N' ROLLA BY ZVONKO SPAJIĆ-SPAJKI

20. DIO

Prošla je i ta naša 1972. Nova godina! Svirali smo redovito plesnjake u vatrogasnom domu, veće prigode u kinu, ali bila je jedna zanimljiva svirka, tradicionalno svake godine, u Oroliku gdje smo svirali dva kirbaja za redom i to pravoslavni i katolički! Svirali smo dvije večeri i uvijek su to bile dobre svirke! Prvu večer sam svirao ja, a Jumbo drugu, jer ja nisam mogao zbog nogometa. Dvorana je bila puna i sviralo se do 2 sata! Kara i ja smo morali ići za Vinkovce, a Tugo i Žan su ostali spavati! Spavalo se na bini! Krevet i pokrivači su im bile velike i debele zavjese od pozornice. Moji prijatelji, kroz cijeli život moj! Nažalost, ovi dolje su nas napustili!

5 sati.

Nije bilo druge, nego pokucati na vrata prometnika od prometnog ureda koji nije bio baš velik, ali je gorjela vatra na drva u peći i bilo je jako ugodno i toplo! Zamolili smo prometnika da nas pusti u prometni ured do dolaska vlaka, pošto je u čekaonici bilo nemoguće izdržati nekoliko sati na hladnoći!

Čovjek je bio uljudan i bez riječi nam je dopustio boravak u njegovom uredu, ali nismo imali gdje sjesti. Na podu je bila velika gomila dugačkih cjepanica, uredno složenih uza zid. Opet smo ga zamolili možemo li ih poslagati po podu da na njih

Gore: Zvonko Spajić-ZVONA, Josip Štimac-JOLE, Mirko Gagro-CVJETIĆ
Dolje: Vitomir Perković-VITO, Nikola Vidović- MIKA ČATIN

Kad smo došli na željezničku postaju (oko dva sata u noći), imali smo što vidjeti! Čekaonica ne samo što je bila hladna, nego nije bilo niti jednoga prozorskoga stakla, niti vrata. Trebalo je čekati prvi rani vlak za Vinkovce koji je išao iz Orolika oko

sjednemo jer pod je bio namazan nekom crnom bojom. On nam je sa osmijehom i to dozvolio.

Cjepanice su bile dosta oštre jer su bile iscijepane, ali to nam nije smetalo. U kratko smo ih vrijeme složili po podu i onako umorni i iscrpljeni

Moja majka Marija Spajić-MARICA i ja
vrativši se to ljeto 1972. iz Njemačke.

zaspali kao klade. Nekoliko minuta prije dolaska vlaka, prometnik nas je probudio. Jedva smo ustali jer smo se polomili na tim cjepanicama. Zahvalili smo mu i ušli u topli poluprazni vlak jer bila je nedjelja. Kada smo ušli u vlak, imali smo što vidjeti skinuvši odjeću sa gornjega dijela tijela. Po cijelome tijelu imali smo duboke brazde kao prst duboke, od rubova cjepanica, tako da je trebalo puno vremena, da nam krv ponovno procirkulira.

Petar (Zvonko) Strinić - CRNI, Ivan Lalić - LALO, Petar Grgić - ĐONI, Boro Hraško, Ante Šilović - GERO i Blažević Zvonko - Mali ĐONO

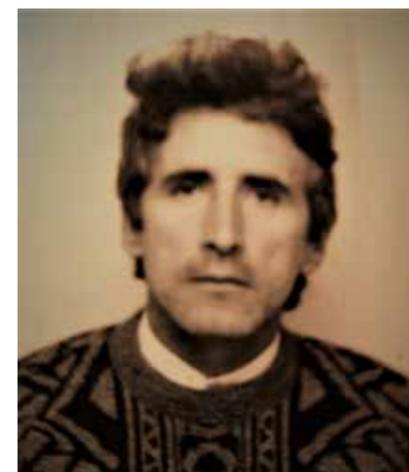
(Sviralo se i po gostionicama! Ekipa koja je jedno vrijeme svirala zajedno imendane, svadbe i drugo - Đoni - gitara, BORO i MALI ĐONO - harmonika).

Kada smo došli u Vinkovce, išli smo spavati kod Kare u Zagrebački blok. Mama je već bila ustala, skuhalo nam čaj i potjerala nas na spavanje. Soba je bila topla i zaspali smo u trenu. Probudili smo se oko 11 sati. Doručkovali smo, skinuli dvije, tri nove stvari i ja sam već u 13 sati bio u vlaku za Otok.

Nikada neću zaboraviti tu svirku u Oroliku i dobroga prometnika koji nas je pustio u prometni ured!

Tu zimu, proljeće i dio ljeta svirali smo u nepromijenjenom sastavu. Svirke su nam bile kvalitetne s bogatim repertoarom i već smo ih odrađivali rutinski. Žan i ja imali smo svaki po nekoliko autorskih pjesama. Već su mnogi pjevušili Žanovu VRAČARU i ŠIC MALA ŠIC, a moje SJEĆANJE, ODNIJELA SI SOBOM, kao i KASNO JE SADA SVE, promovirao sam javno prvi put na Radio Otoku.

Urednik emisije bio je Mirko Stapić, a snimatelj Željko Lagančić.

Mirko Stapić

Mirko je rođen u Kiseljaku BiH od oca Stjepana i majke Ivke. U Otok je doselio 1959. s bakom, majkom i starijom sestrom Šteficom jer mu je otac umro kada je imao 2 godine. Nakon završene srednje škole

u Vinkovcima, služio je u JNA 18 mjeseci, u Baru (Crna Gora). Vrlo rano ostao je bez roditelja pa je bio prepušten sam sebi, tako da je morao raditi teške i mukotrpe poslove. Najčešće u šumi, što ga je i potaklo da kasnije otvori obrt za eksploataciju. Rane sedamdesete bio je urednik i voditelj iznimno slušane zabavno-glazbene emisije na Radio Otoku (direktor Radio Otoka bio je Marcel Lončar). Oženio se Brankom Pralijom s kojom ima troje djece; Smiljana, Mariju i Ivana. Piše aforizme, humoreske, stihove te organizira i vodi prvu večer poezije pod nazivom Smotra stihova ovoga kraja "Mlada Šokadija u stihu i pjesmi". U novosadskom humorističkom listu OSMEH koji je pokrivaio tadašnju cijelu Jugoslaviju za svoje je originalne aforizme dobio tri puta prvu nagradu, jedan put drugu i jedan put treću. O njegovom humoru pisao je i vrlo popularni beogradski list JEŽ. Sve je to sačuvao da bi jednoga dana mogao pokazati svojoj djeci i unučićima. Bila su to za njega teška vremena! Pisao je uz petrolejsku lampu, nakon teškoga rada u šumi i polju. Ponosan je na svoju generaciju, vrstu glazbe koja je tada

slušana, a mnoge od tih pjesama doživljavaju i danas svoju renesansu. Misli da baš nedostaju igranke i plesnjaci u vatrogasnom domu i na drugim mjestima.

Bile su tu još neke veće svirke osim redovitih plesnjaka subotom i nedjeljom. Zadnja velika svirka bila je za naš kirbaj 13. lipnja 1972. na Antunovo. Za čudo, prošlo je bez većih izgreda i tučnjave!

Svirali smo poslije kirbaja još nekoliko plesnjaka u vatrogasnom domu i to je bio kraj legendarnih otočkih Molekula. Nakon te svirke, kao i obično, podijelili smo zaradu, osim rate za instrumente, koju je Žan redovito uplaćivao svaki mjesec.

Nekoliko dana prije nove svirke, Tugo mi je rekao da više ne sviramo i da smo se raspali. Kara, isto kao i ja, nije znao za to. Tugo i Žan su se nešto "potjerali" (što je razlog, nismo znali). To je bio kraj legendarnih MOLEKULA i jednog od najvećih Vokalno-instrumentalnih sastava toga vremena u regiji! Ustvari, mislim da je dijelom razlog bio novac, ali i Tugini planovi za ljeto jer je išao sa Đoom i njegovom ekipom svirati na more. Vjerojatno je i Žan imao neke svoje planove, ali nisam nikada doznao pravi razlog. Kara i ja nismo imali nekih drugih planova, ali kako smo se raspali, svirali smo svatko na svoju stranu, no o tome u sljedećem nastavku.

Pozdrav do ponovnog javljanja.

Za vas vaš Zvonko Spajić-SPAJKI.

Primjedbe i utiske šaljte na e-mail: zvonko.spajic1@gmail.com

Nastavak u sljedećem broju.

P. S. Ovom prilikom molim čitatelje OTOČKOG LISTA da mi, ako imaju kakvu fotografiju iz toga vremena ili bilo kakva zapažanja te točnije podatke o nekim članovima sastava, pošalju na gore navedeni e-mail ili preko urednika.

ZVONA - te sam godine počeo ozbiljnije svirati i usnu harmoniku!

Otočki obrtnici - opančar

Poslovice su narodne mudrosti koje sadrže istinite poruke, pa i savjete. Jedna od njih je da "Čizma glavu čuva, a ne šubara". U Otoku su stanovnici većinom bili poljoprivrednici. Radili su po cijele dane od zore do mraka, u svakakvim vremenskim uvjetima. Zemlja je nekada davala manje prinose, gdje je kuća bila veća, dijelilo se na više glava. No svi su bili štedljivi. Štedljivost i čuvarnost bili su nepisano pravilo i kod bogatih. Sasvim je bilo normalno ljeti hodati bos. Od ranog proljeća do jeseni. Prije stotadeset godina mlada je snaša iz Vrdova išla posjetiti svoju

obitelj u Slakovce bosa. Prehladila se i umrla od groznice. Kad zahladi, trebalo se obući. Ljudi, pogotovo siromašniji, svakodnevno su nosili drvene klompe, obuću izdubljena u drvetu. Bile su nekoliko brojeva veće, a u njih su stavili slame da im bude toplije. To su djeca nosila u školu. Umjesto čarapa nosili su obojke i šuferice. Obojci su dugačke krpe kao zavoji koji se omotaju oko noge pa se još noga zamota u šuferice, četvrtastu krpnu, i na to se obuje obuća. Kasnije su žene počele plesti, reklo se štrikati, čarape od ovčje vune, majstori štrikeri su štri-

Kazivač: JOSIP POPIĆ

Priredila: Marina Lombarović

kali i valjali čarape, zvane fusekle. Ja se sjećam babe Ane i dide Pave u fuseklama, dizajniranim kao rekla, i opancima.

Otočani su nosili opanke i papuče, pogotovo za svečanije prilike kad se nekud ide. Kasnije su posve izbacili drvene klompe. Obuća se kupovala kod opančara, bilo u radnji, tzv. veršetetu, ili na vašaru. Obuća je bila skupa pa su nastojali sačuvati da im što duže traje. Kažu da je otac kupovao sinu opanke pa je rekao opančaru: "Dajte mi opanke za sina od deset godina, al' najveće što imate". Kupovali su nekoliko brojeva veće, da brzo ne otjesni.

Zamolila sam našeg posljednjeg opančara Josipa Popića da nam ispriča kako je radila njihova opančarska radnja. Opančarska radnja Popić bila je i najdugovječnija.

"Moj otac Josip otvorio je opančarsku radnju u Otoku 1928. godine u Vitkovcima na broju 46. Kasnije smo preselili na broj 52. Oženio se Jozefinom Libman iz Otoka. Moj ujak Pero bio je zidar. Otac je radio opanke do Drugog svjetskog rata. Onda je otišao u rat. Poslije rata je

opet otvorio, jedno vrijeme smo radili sva trojica: otac, brat Ivan i ja. Kasnije se otac umirovio, a mi braća smo preuzeli.

Radnja je prije nekoliko godina zatvorena. Sad stoji, nešto kao suvenir i mjesto za druženje.

Ja sam zanat učio u Vinkovcima kod majstora Luke Lukačevića, pod svodovima kod hotela "Admiral". Zanat je trajao tri godine, bio sam šegrt, zatim se bude kalfa, još tri ili četiri godine, dok majstor ne utvrdi da je kalfa dobro ispekao zanat, i "ne oslobodi ga", odnosno daje mu dokument da postaje majstor sposoban za rad. Ja sam treću godinu šegrtovanja nastavio kod oca. Kod majstora Lukačevića bio sam u radnji. Nisu svi šegrti bili te sreće. Neki su pomagali majstoricama raditi poslove oko kuće više nego što su bili u radnji i učili zanat. Šegrti su išli "u frent", učiti kod majstora. Zimi bi majstori otpuštali šegrtu, tako da je onima koji su bili siromašni bilo teško.

Obuća je bila rađena isključivo od kože, a bilo je i papuča od pliša. Kožu smo nabavljali iz Vinkovaca od kožara. Koža je bila kravlja. Kropon je bila koža debela 5-6 milimetara, od nje se radio đon za opanke. Jako tvrda i debela koža mora se u vodi močiti dan i noć, onda se stavlja na drveni

kalup, formira i dalje obrađuje. Gornji dio zvao se masna kravina. To je tanja koža. Bila je ravna ili cugovana, a to znači da je imala reljefne šare.

Od nje se radio i lub, to je onaj dio opanka što ide oko pete. Kalpa je komad dekorirane, rupičasto izrađene kože, koji se našiva na prednji dio opanka. Svakdanji, radni opanci bili su jednostavni i glatki, isti za muške i ženske, zvali su se skapčani opanci. Bilo je opanaka i papuča koji nisu imali lijevu i desnu, nego obje iste. Kad se počne nositi, tako se formira.

Svečaniji opanci bili su luksuznije urađeni. Svako selo imalo je svoj model, kao i narodne nošnje. Svetac ili žabičari bili su opanci s kopčom zvanom žabica. Kalančoraši su bili s ukrasom kalačorom. Ženski su mogli biti s mašnom, bili su pleteni opanci od tankih traka. Bili su opančići opšiveni ukrasnom kožnom trakom zvali su se vrnčani opanci.

Opanci su bili crni i žuti.

Sve se radilo ekserima. Papuče smo radili drvenim ekserima. Prvo se šilom napravi rupa, onda se zabije drveni ekser.

Žene su nosile i plišane papučice. Nosile su i zepe od valjane vune koje smo mi pođonili. Kasnije smo počeli raditi sandale. Bile su s višom i nižom petom. Pete smo izrađivali od drveta pa oblagali lakiranim kožom. Žene su same štrikale od vune čarapice koje smo mi pođonili kožom.

Radili smo i obuću za djecu, imamo drvenih kalupa dječjih i velikih. Za jedan par obuće na jedan se kalup formiralo, na drugom šilo.

Ljepilo smo počeli koristiti 1970. godine. Za lijepljenje se mora dobro strojem izbrusiti obje strane kože, ljepilo se sušilo desetak minuta. Te su godine bile prekretnica u našem poslu. Počeli smo za đonove koristiti gumu. Otočani su počeli kupovati gumenu i radnu obuću, opanke i čizme koje je proizvodilo Borovo. Još neko vrijeme prodavali smo

papuče. Industrijalizacijom i širokom proizvodnjom obuće, naši opanci odlaze u povijest. Pojavio se i pogon tvornice obuće "Kvalitet" u Otoku koji je zapošljavao dosta radnika, većinom žena.

Obuću smo, osim u radnji, prodavali na vašarima. Otac je imao gvozdena kola i jednog konja pa smo išli na vašare u Otok, Vinkovce, Nuštar, Babinu Gredu, Županju, Nijemce, Bošnjake.... Kasnije je brat kupio auto pa smo tako išli na vašare.

Kad su se formirala folklorna društva, počeli smo opančice raditi za njih. Naručivali su kod nas iz cijele okoline. Radili smo za ansambl "Lado" u Zagrebu i za "Lindo" u Dubrovniku.

U zadnjim godinama naše radnje bavili smo se krpanjem obuće, najčešće izmjenom potpetica.

Imamo tri stroja za šivanje i dva za brušenje. Radili smo po potrebi, često dopodne i popodne.

U Otoku je svojevremeno bilo još opančara: Pavlović pored crkve, u Veneciji Šaina, u Vrdovu Pervan, u Popovom kraju malo je radio i Franja Grgić, Coprin. Te su radnje odavno zatvorene.

Cijene zadnjih opanaka bile su po 350 kuna, papuče 100 kuna.

U našoj se radnji često okupljalo društvo kako iz komšiluka, tako iz drugih krajeva sela. Tu su se razmjenjivale novosti, družilo, tako je i nama bilo zabavnije raditi.

I danas se malo skupimo pa popričamo, pogotovo preko zime."

Suze za Matošiče

Matošičeve kuće bile su jedna pored druge. Njih četiri, u glavnoj ulici u selu. Bile su to tri visoke prizemnice s drvenim rebrenicama na prozorima, s hladovitim, mračnim amforima i sa širokim, prostranim dvorištima u kojima su dominirali ogromni štagljevi zidani od sitne cigle. Četvrta kuća, ona Joze Matošića, bila je drugačija. Čim mu je dada umro, Joza je srušio staru prizemnicu, zajedno s amforom, i sagradio plansku kuću, na kat, uvučenu u dvorište. Time je dobio puno više prostora za nove, sve veće strojeve koje je, zbog amfora, počesto morao ostavljati na ulici, ispred kuće, ili ih voziti kroz bašču i šljivik u dvorište.

Matošići bili su svi braća. Joza i Fila bili su Tunjini sinovi, a Steva i Pava Franjini. Iako su bili braća, oni, kako se kaže ovdje na selu, nisu bili dobri. Naime, već godinama oni između sebe nisu razgovarali. Uzrok tomu bila je zemlja. Njihovi očevi umrli su, a spor oko zemlje nisu bili razriješili, pa se tako čitava ta prepirka prenijela i na njihovu djecu. Budući su svi živjeli od poljoprivrede i imali svoja gospodarstva, nitko nikome nije htio popustiti. Naravno, ta zemlja oko koje su se oni sporili, bila je nešto beznačajno (nekih 20 jutara na njihov četvoricu) naspram svega onoga što su oni poslije stekli. Ta njihova netrpeljivost bila je tolika da oni jedni drugima niti u svatove nisu išli. Kad je Joza ženio sina Stjepana, odnosno na dan kada mu je bila momačka, njegov brat Fila sa svojim sinovima i dvojicom radnika cijeli taj dan vozio je gnoj. Opća tučnjava izbjegnuta je za malo (jer je netko razuman pozvao policiju), ali su zato oba brata prijavljena zbog narušavanja javnog reda i mira.

Nekome tko sve ovo gleda sa strane cijela ova situacija može biti čudna. Ali geneza njihovih sukoba prilično je duga. Oni su takvi bili još kao momci. Pili su, tukli se i pravili probleme. Ako nisu imali s kime, oni su se tukli između sebe. I to nekada tako krvnički da su znali i noževe potezati. S godinama, naravno, sve to postalo je tako naporno; ljudi su ih izbjegavali jer su bili naprasiti i opasni. Prvi se iz tog kruga otrgnuo Joza jer je vidio da će propasti ako i dalje bude tjerao takvu politiku. Oženio se i dobio djecu, tri sina, tako da se potpuno okrenuo poslu i stjecanju. I njegov brat Fila, pa i bratići Steva i Pava, okaniše se isto ludovanja; okrenuli su se ženama, djeci i zemlji.

Matošiče po selu zvali su Katančevi. Po škrtaj baba Ani koja je, još u staroj kući, dok se nisu podijelili, kuhala čaj u kazanu i ljubomorno katancima zaključavala sve ostave, ormare, firoke i kredence da nitko, osim nje, ne bi mogao doći do hrane. Možda je upravo ta baba Ana bila osnovni krivac njihove kasnije nesreće. Ona se naime udala za svoga tetka, tek što se tetka, mamina sestra, naglo razboljela i umrla. Dugo se u obitelji spominjala pjesmica koju je ona navodno ispjevala izvršivši taj čin: "Nosim ruo tetkino, a ljubim lice tetkovo." Ni onda, kao ni danas, tako nešto nitko nije odobravao (jer to se jednostavno nije radilo), pa je nesretna Ana, proživjevši s tim starijim čovjekom nekoliko godina, ponovo došla u kuću Matošića gdje je ubrzo, kao nekakva matrona, postala glavarica zadruge sa vlastitim pojatkom u kojemu je stanovala. Braća Andra i Stipa, djedovi ovih današnjih Matošića su je se bojali, dok su je njihove žene mrzile iz dna duše.

Posebna priča zapravo bile su Matošičeve žene. Kada bi ih taksativno navodili, to bi izgledalo ovako: Jozina žena bila je Kata, Filina Tinka, Stevina Martina i Pavina Maca. Ipak, daleko od ovakvog šturog nabranja bili su njihovi stvarni karakteri. To su doslovno bile gospodarice svojih kuća, lavice koje su čvrsto stajale iza svojih svadljivih muževa. Jedino kome one nisu mogle gospodariti bili su upravo ti njihovi, sada već ostarjeli lavovi. Oni su i dalje bili ljudi kao i onda kad su bili mladi, samo se sada više nisu svađali između sebe i tukli po selu, nego su terorizirali svoje ukućane, žene i djecu, kao i radnike koji su kod njih radili, udarajući šakama po stolu kao mali despoti jer njihova riječ morala je biti zadnja. Karakterno one su naravno bile različite, mada su sve bile rodbinski povezane. Kata, Jozina žena, bila je rođena sestra Filinoj Tinki, dok su im Maca i Martina bile sestrične. Dok su one bile dobre (a nekada je bilo i to) nitko im nije bio ravan. Držale su jedna do druge, pomagale se i zajedno se nosile sa svojim, nekad prezahtjevnim, mamama i dadama. Ali, kada su postale neprijateljice, tako su zdušno radile jedna protiv druge da je to bilo sramota za gledati. U čudu se našao i seoski župnik velečasni Valentin, apelirajući na njihovu kršćansku savjest. No, to je bio uzaludan vapaj. Čitavi njegovi koncepti jednostavno su se urušili; one više nisu htjele nigdje biti zajedno. Niti u crkvenom zboru, niti kao čitačice pod misom, niti kao „bratimke“.

Gdje je bila jedna, tu nije htjela druga. Odnosno, htjela je ako bi se ova izbacila. Našao se stoga ovaj dobri čovjek na sto muka jer on bez njih (uz, naravno, još nekoliko seoskih žena kao što su snaša Eva Škorčičeva Matanova, pa snaša Marica Prizmićeva) nije mogao.

I po načinu odijevanja razlikovale su se Matošičeve žene. Neke od njih zadržale su još onaj starinski adet pa su se nosile po šokački, dok su druge dvije (Kata i Maca) potpuno prešle na običnu, civilnu odjeću. Sukladno tome bilo je i njihovo oslovljavanje. Kata nije željela (a ni voljela) da je zovu snaša, nego je zahtijevala da je oslovljavaju s „gazdarica“. Macu su zvali gospođa, a Tinka i Martina bile su i dalje jednostavno snaše. Jer, kako je Tinka jednom rekla: „Šta se tu imamo cifrat?! Snaša sam, pa eto!“ Ono što je Matošičeve žene još povezivalo, osim sestrinskih veza, bio je i broj djece. Sve one, njih četiri dakle, imale su svaka po troje djece. I to, zanimljivo, Kata i Tinka sinove, a Martina i Maca kćeri. Imena njihovih sinova nisu bila naročito maštovita, nego onako, obična, prilagodljiva svakom uhu. Joza i Kata imali su sinove Željka, Stjepana i Nikolu, a Fila i Tinka imali su Domagoja, Filipa i Antuna. Zato su imena Macinih i Martininih kćeri bila raskošna, da ne kažem barokna. I to sva, bez iznimke, dvostruka. Steva i Martina imali su dakle tri kćeri koje su se, redom po starini, zvale ovako: Rozalija Ana, Ivana Kristina i Marta Marijana. Dok su se, gotovo slijedeći tu istu nit, kćeri od Pave i Mace zvale: Marija Marta, Ana Marija i Maja Marija. Tu je naravno Maca odala počast sebi jer i njezino je ime jedna izvedenica od imena Marija.

Nažalost, ni Matošičeva djeca nisu bila puno bolja od svojih roditelja. Naslijedila su ono najgore od njih – zlu krv. Međutim, za razliku od očeva koji su se pod starost malo disciplinirali i više se nisu tako otvoreno sukobljavali po ulici, njihovi sinovi, kao kakvi ratoborni pjetlići, radili su upravo to. Kako su svi bili aktivni po raznim društvima, od seoskoga KUD-a, crkvenih udruga pa do vatrogasaca, bilo je nemoguće načiniti takav raspored da se oni nigdje ne sretnu. Osim toga, čak kada bi to bilo i izvodljivo, to su bili mladi momci, neki i neoženjeni, koji su jednostavno, poslije napornoga dana, voljeli izaći malo u selo.

Željko, najstariji Jozin sin, bio je posebno opasan kad se napije. Da se razumijemo, to nije bilo često, ali kad bi ga uhvatila ta želja za pićem bilo je bolje maknuti mu se s puta. Posebno je bio osjetljiv kada bi mu se spomenulo ženu jer bio je strašno ljubomoran. Filini sinovi to su znali pa su uvijek iskorištavali takvu situaciju kako bi izazvali tučnjavu. Najviše se u tom izazivanju brata isticao najstariji Filin sin, Domagoj. On je bio Željkov vršnjak, odrasli su zajedno, i nije bila nikakva tajna da je on bio zaljubljen u Izabelu dok ona još nije bila udana.

Znao je Željko da tu nije bilo ničega ozbiljnoga, ali ona sumnja, koja mu je narušavala mir, uvijek je ostala. Željko je nastojao izbjeći Filine sinove kad god je mogao, bez obzira koliko pijan bio, ne toliko zbog njih (ma koliko puta im je samo on pokazao!), nego više zbog sebe i svoje male obitelji. No, ponekad to nije bilo moguće, pa su onda nastajale žalosne scene nad kojima se zgražalo cijelo selo. Problem je bio takav (jer se ne prestano ponavljao i uznemiravao suseljane) da su na njega bili upozoreni svi, od načelnika općine do policije, pa i župnika, ali nisu znali kako ga riješiti. Dečki su, istina, privođeni sucu za prekršaje i lupane su im kazne za narušavanje javnog reda i mira. I sve bi se opet smirilo do sljedećeg incidenta. No kako je rekla jedna pametna žena (svi kažu da je to bila čuvena snaša Eva Rogozeva): „Neće se to riješiti bez krvi, pazite šta sam vam kazala.“

Ako ste pomislili da su Matošičeve kćeri bile drugačije od sinova, prevarili ste se. I u njima je vrila ta svadljiva, nemirna Matošičeva krv. Njih šest sestara, gotovo sve po istom kalupu. Lijepo i vitke kao Amazonke, a takva im je bila i narav – ratnička. Kao takve, bile su one nedosanjani san svakog momka i baje. Doslovno tako – nedosanjani san. Jer te lijepe djevojke, obrazovane (njihove mame i dade omogućile su im najbolje fakultete), načitanne i elokventne se nisu udavale. Nitko nije znao zašto, njihovi roditelji ponajmanje. Najstarija od njih Rozalija Ana već je dobro zagazila u tridesete, dok je najmlađa Maja Marija tek započela sa studijem šumarstva. Sve odreda ponosne i gizdave, vjerne tradiciji i svojim obiteljima. Jednostavno, prave Šokice. Na diku svojim, a na zavist onima koji ih ne vole. Nije bilo niti jedne priredbe tradicijskih običaja, a da one nisu bile prisutne. Bilo kao učesnice, jer sve su prošle kroz seoski KUD, a neke od njih i kroz Djevojačku pjevačku skupinu „Snašice“, bilo kao gledateljice u publici.

Metoda te njihove borbe, to rivalstvo između njih, bilo je nešto sasvim drugo nego rivalstvo njihove pijane i bučne braće. Ono je bilo suptilno, tiho i okrutno, da nitko ne zna, samo ona kojoj je to namijenjeno. One su otimalne momke jedna drugoj, izmišljale laži kako bi ocrnile i omalovažile onu drugu. Ljudima izvan svoga svijeta one se nisu bavile. Čemu, osim ako to nije značilo i poniženje sestre kojoj su zavidjele. Kad su izlazile, ponašale su se kao prave dame. Čak bi se i pozdravljale kada bi se susrele. Selo je, naravno, sa simpatijama gledalo na to, uz neki uzdah olakšanja. Ali prava borba odigravala se u njihovim sobama, pred zaslonima njihovih skupih tableta i mobitela. Tada su riječi uvrede i poniženja letjele kao neke tamne ptice. Počesto su se takve stvari obavljale i odmah. Kada bi jedna sestra prošla pored druge uz lažni osmijeh, one bi si, čim bi uhvatile vremena, slale poruke tipa: „Glupa kozo!“ Ili: „Kravo, ružna ti je ta haljina. Nika-

da je ne bih obukla, glupačo jedna.“ Ili: „Furaš s mojim bivšim? Ha, ha, ha... Znaš kako zovu takve kao ti? Kučko jedna! Ne možeš naći nikoga, pa kupiš tuđe ostatke, ha?“ I sve tako. Doslovno su zatrovale eter tim svojim crnilom.

Budući su se ti njihovi sukobi odigravali daleko od znatizeljnih pogleda, nisu bili toliko eksponirani kao sukobi njihovih roditelja i braće. Stoga je mišljenje u selu bilo da su one zdrave snage svojih obitelji, i to upravo one snage iz čijeg će sjemena niknuti pomirenje. Istina, razmišljalo je selo, poneka od njih otme dečka onoj drugoj. Pa što? Mlade su, lijepe – može im se. Te sitne stvari trebalo je zanemariti, a one istinski važne poticati.

Ali ta brazda razdora, za razliku od onoga što je mislilo naivno selo, bila je toliko duboka da je nije bilo moguće ničim zatrpati. Osim, možda, krvlju.

Tu vijest je, kažu, prvi donio Tono, seoska skitnica i muktara. Upravo je biciklom došao pred kuću tih bogatih seljaka, koji su, svi odreda, osim najstarijeg Željka, sjedili ispred kuće na klupčici. Bilo je sparno poslije podne, pred Tijelovo. Tono je bio jedan od rijetkih ridikula koji je još ostao u selu. Kada je osvojio prvi načelnički mandat, Zdenko Jakupina se počeo polako rješavati tih seoskih protuha i beskućnika. Neke od njih je smjestio u domove za nemoćne, druge, ponajprije pijance i psihopate, u psihijatrijske ustanove. Tako da je odjednom, gotovo preko noći, selo ostalo prazno od takvih likova. Jedino su ostali oni o kojima se imao tko brinuti, ponajprije obitelji. I tu je načelnik Jakupina bio vrlo strog, a i kontrole iz socijalnih službi u gradu bile su česte. Među onima koji su ostali, bio je i Tono. Brigu o njemu preuzeo je stric; Tono je naime stanovao u kućici u njegovom dvorištu.

I taj Tono, koji je obilazio sahrane i svadbe po selu ne bi li se besplatno najeo i napio, dokotrljao se na biciklu (on nije znao voziti bicikl, nego se samo odgurivao nogama.) do tih bogatih Šokaca, koji su, bezbrižno, ništa ne znajući, umorni od teškoga dana, sjedili na klupi pred kućom.

– A šta vi tu sidite? – upita ih, čudeći se u svojoj praznoj glavi.

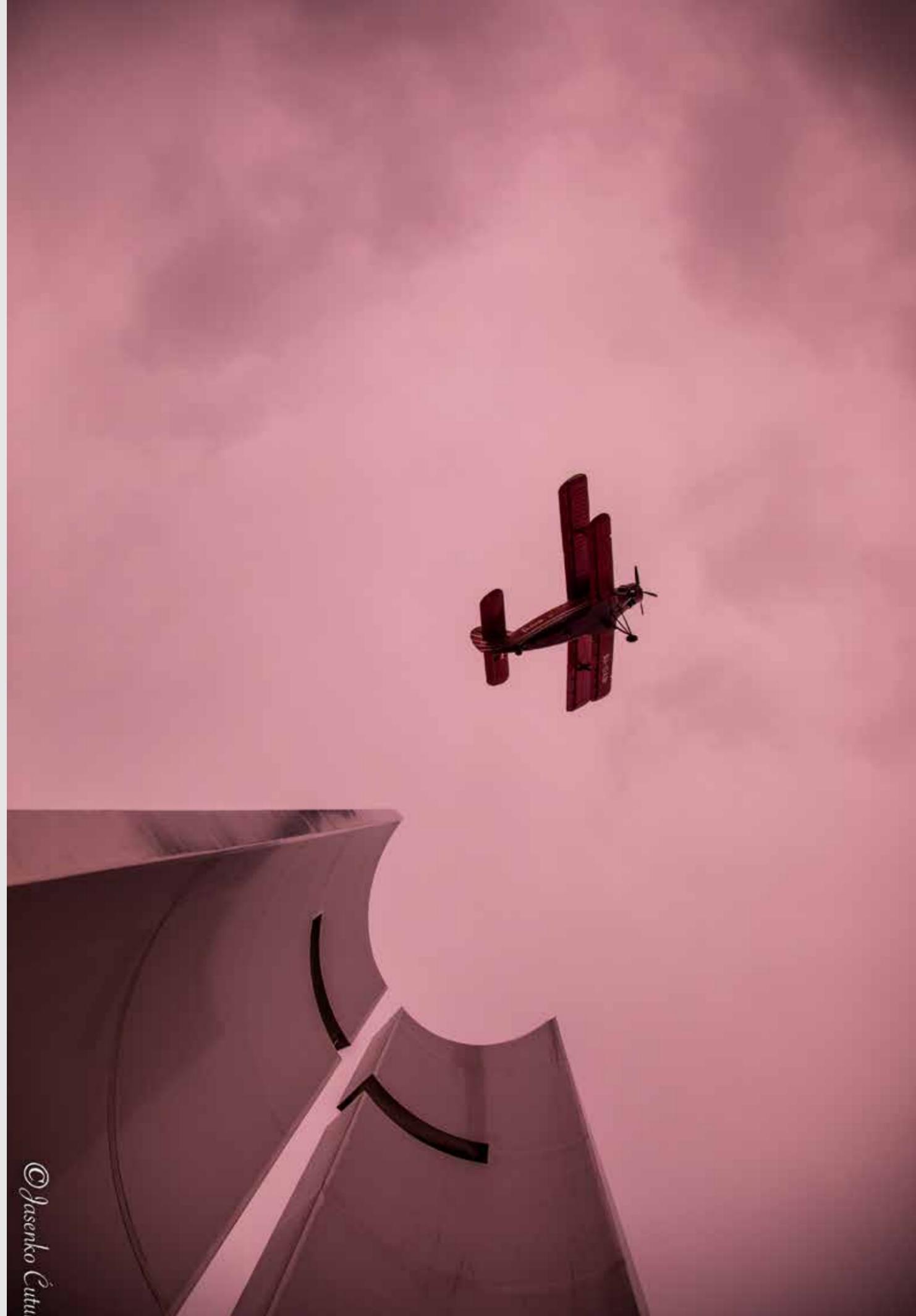
– Pa, eto, sidimo, šta drugo? – odgovori mu gazdarica Kata zaklanjajući oči od sunca da ga bolje vidi. – Obavili smo svoje poslove, pa sili na put.

– A niko vam ništa nije kazo? – opet će Tono kao muha koja udara o staklo.

– Šta da nam se kaže? – javi se sada i Joza Matošić već ljut.

– Pa to – zbrza Tono jer se bojao Joze – da je vaš Želja ubo Domagoja nožem u trbu... U trbu ga ubo u gostioni...

Marin Benaković

**ČESTIT BOŽIČ I
SRETNA NOVA
GODINA**